

Kıbrıs'ta

Sosyalist
GERÇEK

Siyasi Gazete

Ekim 2003, Yıl 7 Sayı:105 - Fiyatı: 1,000,000 TL (KDV dahil) - İngiltere: 50p.

14 ARALIK'TA

"BEN" DEĞİL "BİZ"
DİYENLER KAZANACAK...

ZAFER HALKIN OLACAK

Başyazı

Bu Kaçınıcı ?

26 Aralık mücadele sürecinde halkımızın "birlik olun, birleşin" çağrısını gözardı edenler, bu mücadeleye örgütsel fayda temelinde yaklaşanlardı. Aslolan halkın öz gücünü tek çatı altında rejime ve onun arkasındaki güçlere yöneltmekti. Bu başarılamadı.

Daha sonra halk güçlerinin talebi ve beklentisi sonucu 3 parti ortak dayanışma ve işbirliği protokolü imzaladı. Bu protokol "ben" yerine "biz" demeyi ve her türlü işbirliğini ve güç birliğini kurmayı içermekteydi. Bu protokola imza koyan ve önceden "birlik çağrılarına" kulak tıkayan güçler acaba bu sefer imzalarına sahip çıkacaklar

mıydı? Halkımız içerisinde temel soru ve sorun buydu.

Bu sorunun cevabı kısa süre içinde ortaya çıkmaya başladı. Halkımıza "işte yeni toplum lideri, işte yeni görüşmeciniz" diye nutuklar atılmaya başlandı. Oysa bu kez halkımız "biz" denmesini beklemekteydi. Kıbrıslı Türk halka elli yıldır "toplum lideri" kavramı ile kabile yaşamı yaşatılmaktadır. Kıbrıslı Türk halk çağdaş, modern halkların demokratik düzeyine yükselmek için bu mücadeleleri vermektedir. Modern demokrasilerde "toplum lideri" diye bir kavram yoktur ve olamaz. Bu bağlamda da

"Dentaş sonrası" için kolektif liderlik ve kolektif görüşmecilik gündeme alınmalıydı. Oysa ortak protokol sonrası diğer partilerle ve barış güçleriyle aynı karede bile görünmemek için yoğun çaba harcanıyor. Ne yazık ki bu kez de (ikinci kez -26 Aralık süreci, 3 parti protokolü) verilen sözler çöpe atıldı.

Bu anlayış sürdürülürse seçimler sonrasında barış güçlerinin elde edeceği toplam bir başarıya rağmen başımız çok ağrıyacak demektir. Halkımızın bu şekilde düşünmeleri sadece tanınması artık yetmiyor. Bu düşünce sahiplerine "kafasızlığın bedelini" göstermesi gerekiyor.

NELER OLUYOR NELER...

Türkiye olmazsa olur mu?
Olmaz tabii! İngiliz olmazsa da olmaz. Yunanistan olmazsa da olmaz!
İyi vallahi. Alıştı birileri. Vermezlerse almaya niyetleri yok. Bekle babam bekle. 30 yıl yetmedi bir otuz yıl daha bekle.
Sayfa 3'de

"Türkiye Solu'nun Unuttuğu Kıbrıs" Dosyası

Kazım Öngen -: Türkiye devrimcilerine fedakarca yürüttükleri çalışmalarında başarılar diliyor, Kıbrıs ve Türkiye'de aynı hedefe yürüdüğümüzün bilincinde olduğumuzu belirtiyoruz!
Sayfa 6'da

LONDRA MEKTUBU

Ekonomik Egemenlik ve Yönetmelik

Seçimler dolayısıyla ile tansiyon artarken statükocular halkın barış arzularını öldürmek için her türlü yola başvurmaya başladı.
Sayfa 3'de

BDH'DA PARTİ LİDERLERİ SON SIRADAN ADAY...

Barış ve Demokrasi Hareketi 14 Ekim günü yayınladığı bir basın bildirisi ile adaylık oluşumlarını belirlediğini açıkladı: BDH Genel Başkanı Mustafa Akıncı ile BDH oluşumunda yer alan üç partinin liderleri olarak Hüseyin Angolemlı, İzzet İzcan ve Mehmet Süleymanoğlu gönüllü olarak kendi bölgelerinde son sıradan aday olacaklar.

Tüm ilçelerde listenin ilk sırası kadın adaylara ayrılıyor. Birden fazla kadın adayın bulunduğu ilçelerde ilk sıradan başlayarak kadın adaylar uygun aralıklarla listede yer alacaklar.

Listelerde diğer adayların sıralaması

kura yöntemi ile belirlenecek. Kadın ve erkek adaylar önceden belirlenen yerler için kura ile sıralanacak. Sıralama 24 Ekim Cuma akşamı saat 20.00'de YDÜ Kongre Salonu'nda düzenlenecek. Barış ve Demokrasi Şöleni'nde gerçekleştirilecek ve tüm adayların tanıtımı yapılacak.

Konu ile ilgili olarak bir açıklama yapan BDH Genel Başkanı Mustafa Akıncı şöyle dedi: "14 Aralık seçimlerini, her beş yılda bir yapılan olağan bir seçim olarak görmediğimizi hep söyledik. Bu seçimden öte bir referandumdur. Kimin hangi sırada olacağı ve kimin milletvekili olacağı hiç önemli değildir. Önemli olan BDH'nın

Meclis'te ciddi bir güç olarak yer alması ve diğer barış güçleriyle birlikte Meclis çoğunluğunun sağlanması, çözüme ve AB üyeliğine ulaşmamızdır. Meydanları kadınlarımız ve gençlerimiz ile birlikte doldurduk. Barış ve Demokrasi mücadelemizde yer alan kadınlarımızın listelerde de hak ettiği yeri vermek BDH için onurlu bir görevdir. Liderlerin gönüllü olarak son sırada yer alması ve kadınlara ilk sırayı öngörmesi Barış ve Demokrasi mücadelemize çok anlamlı bir katkı olmuştur. Bu onurlu katkıyı yapan tüm BDH'lıları kutluyorum ve halkımızı BDH'ya sahip çıkmaya davet ediyorum."

14 Aralık'a Yaklaşırken...

Canan Onurer

14 Aralık seçimlerine yaklaşıırken, ülkede yaşanan bir dizi problem artık halkımızı isyan noktasına getirmiştir. Her seçim döneminde yaşanan bu yolsuzluklar bu seçimlerde de aynı partiler ve kişiler tarafından yapılmaktadır.

Artık halk tarafından desteklenmeyen ve seçimlerde ülkesini barışa ve demokrasiye ulaştırarak güçler tarafından silinecek olan statüko ve onun temsilcileri; yaptıkları yolsuzluklarla ve oraya buraya saldırmalarıyla son bir şans aramaktadır.

Binlerce işsiz vatandaş devlet kurumlarında ihtiyaç yokken işe alan bu güçler, üç aylık maaşla bu vatandaşların oylarını satın almaya çalışıyorlar.

Beş yıldan daha fazla bu ülkede yaşayan, bu ülkeye emek vermiş vatandaşlara kimlik kartı vermeyen bu güçler, daha geleli bir ay bile olmamış kişilere vatandaşlık veriyor. Bu insanları ve kendilerini kuyruklarda rezil ediyor.

Atatürk Öğretmen Akademisi için sınav yapıyor ama sınavı kazanan UBP'li oluyor. Sınavda başarı göstermiş fakat ülkesinde barış içerisinde eğitim görmek isteyen öğrencilerin önünü kapatıyor.

Kendi psikliklerini örtmek için oraya bura saldırıyor ve çamur atıyor.

Muhalefetten yana olan gazetelerin ve basın kuruluşlarının önüne gidilip saldırılıyor. Bu kişiler egemenlik, vatan, devlet lafları edilerek kendi yaptıkları yolsuzlukları kapatmaya çalışmaktadır.

Bunlar kabul edilemezdir.

14 Aralık'a giderken yapılan uygulamalar net bir şekilde ortadadır. Artık bunlara son vermenin zamanı geldi. Bu statükonun devam edemeyeceğini ve derhal yıkılması gerektiğini gören halk da ayakta.

Halkımız, bu seçimlerin milletvekili seçimleri olmadığını, elimizden alınan referandum hakkımız olduğunu anladı. Bunu da layıkıyla yerine getirecek olan güçleri artık gördü.

Şimdi sıra bizde. Halkımıza ne kadar kararlı olduğumuzu, mücadele ederek her şeyi başarabileceğimizi göstermemiz lazım. Halkımızı içinde bulunduğu karamsarlıktan kurtarmak, Barış ve Demokrasiyi zafere ulaştırmamız gerekmektedir.

Bu yola baş koymuş bizler, bilmeliyiz ki bu yolun dönüşü yoktur.

14 Aralık'a giderken sıra bizde olmalı....

SÜREKLİ VERİLEN VATANDAŞLIKLARA BDH'dan TEPKİ...

BDH Genel Başkanı Mustafa Akıncı her gün verilen yüzlerce yeni vatandaşlık konusunda yayınladığı basın bildirisi ile seçime daha şimdiden şaibe düşürdüğünü vurguladı. "Kıbrıs Türk halkı, 14 Aralık seçimlerinde kaderini oylamaya hazırlanıyor. Ancak halkın özgür iradesinden ödü kopan statükocular bu iradeyi çarpıtmak için yine kolları sıvadılar. Yüzlerce istihdamın yanı sıra binlerce kişiyi vatandaşlığa geçirerek yeni seçmenler yaratıyorlar. Hastanelerde ve muhaceret dairesinde yaşananlar rezalet boyutuna ulaştı" diyerek BDH olarak buna karşı gereken her şeyi yapmakta olduklarını belirtti. Uluslararası toplumu bir an önce gözlemci göndermeye ve yaşamakta olanları yerinde saptamaya davet ettiklerini, aynı zamanda Türkiye Hükümetini de bu gelişmeler karşısında tavır belirlemeye çağırıldıklarını açıklayan Akıncı "bu konuda sessiz kalmak suçla iştirak etmek anlamında olacaktır; Türkiye'nin parası ile devlet dairelerinin doldurulmasını ve seçmen listelerinin yapay olarak şişirilmesini onaylıyorsa bunu da açıkça ortaya koymalıdır" dedi.

BDH, SENDİKALARIN EYLEMİNİ DESTEKLİYOR!

BDH Yürütme Kurulu, Pazartesi 13 Ekim 03 de yaptığı toplantıda, "Bu Memleket Bizim Platformu"nun 14 Ekim 03 tarihli eylemini destekleme kararı aldı. BDH Yürütme Kurulu'nun açıklaması şöyle:

"Statüko, Aralık seçimlerinde kaybedeceğinin telaşı içinde hukuk dışı, yasa dışı uygulamalarını artırmıştır.

Temel amaç; seçimlerde Kıbrıslı Türkler'in iradesinin sandığa yansımaları önlemektir. Bu Memleket Bizim Platformu'nun aldığı grev kararı yerindedir ve hepimiz bu yükselen sese, kendi sesimizi katmalıyız.

BDH olarak bugün saat 11.00'de Kuşulu Park'ta yer alacak etkinliğe de uygulanacak greve tam desteğimizi belirtir, halkımızı da bu onurlu direnişte yer almaya çağırırız".

ÇAĞ-SEN'den Egemenlerin Uygunsuz Uygulamalarına Tepki

Oy Karşılığı vatandaşlıklara Çağ-Sen'den de

DÖKAY: "ARTIK HESAP SORMA SIRASI BİZDEDİR".

DÖKAY Başkanı Zehra Cengiz, yayınladığı bildiride, artık hesap sorma sırası bizdedir diyerek 14 Aralık'ta UBP-DP Hükümetinden hesap soracaklarını açıkladı.

"UBP - DP Hükümetinin ikibuçuk yıldan beridir mağduriyetimizi giderici hiçbir önlem almadığı ve bizleri yargıyla başbaşa bırakıp, hiçbir suçu yokmuş gibi bir kenarda seyrettiği hepimizce bilinen bir gerçektir.

Yerel seçimlerde, UBP grup vekili Sayın Süha Türköz 30 Haziran'a kadar sorunuzun çözülmesini bekliyor" diyerek, bizlerle dalga geçmiştir" diyen Cengiz Başbakan Yardımcısı Serdar Denktaş'ın ve DP'nin maliyeden sorumlu bakanı Salih Çoşar'ın verdikleri sözleri tutmadıklarını ve randevu taleplerine dahi yanıt vermediklerini bildirdi..

Devamla "Başbakan Sayın Derviş Eroğlu "ülkede yaşanan devalüasyon, paranın düşüş ve yükselişini T.C. Merkez Bankası düzenler, bu konuda bizim yapabileceğimiz hiçbir şey olamaz." Diyerek "çözümüzlük çözümdür." teorisine bir çözümsüzlükle daha katkı koymuştur.

tepki geldi. Çağ-Sen Genel Sekreteri Tijen Zeybek imzası ile 09/10/2003 tarihinde yayınladıkları bildiride, elli kusur yıldır ülkemizin kaderinde halka rağmen etkili olanların bu yetkiyi halka vermeme çabası içinde oldukları vurgulandı.

Zeybek devamla "nüfus Kayıt Dairesi ve Muhaceret Dairesi'nde yaşanan oy karşılığı vatandaş yapma paniği, Afrika Gazetesi yazarlarına yönelik aşkar ölüm tehditleri, usulsüz olarak yapılan ve yurttaşlar arasında hoşnutsuzluk ve ayrımcılık yaratan istihdamlar vb. iktidar edenlerin iktidarlarını sürdürmek uğruna bütün bir ülke halkını telef etmeyi ve ülkeyi anarşiye sürüklemeyi dahi göze aldıklarının birer işaretidir.

Sendikamız ÇAĞ-SEN; çözüm ve barış yanlısı demokratik örgütlerle dayanışmasını sürdürerek Kıbrıs Türk halkının ve bu bağlamda yasadışı işlemlere zorlanan kamu çalışanının haklı direnişinde yanlarında olacaktır.

Bütün baskı ve tehditlere rağmen Kıbrıs Türk halkı barış içinde demokratik bir ülke yaratmak kararından vazgeçmeyecektir.

Kamuoyuna saygı ile duyurulur" dedi.

ÇAĞ-SEN SENDİKALARIN EYLEMİNİ KATILIYOR

Çağ-Sen sendikası da 13 Ekim tarihli basın bildirisinde Bu Memleket Bizim Platformu içindeki sendikaların 14 Ekim günü yapacakları eyleme katılacağını bildirirken halkı da eyleme katılmaya çağırdı. Bildiride "Halk iradesine rağmen rüşvet dağıtarak iktidar olmak isteyenlere dur demek için Sendikamız ÇAĞ-SEN'de Bu Memleket Bizim Platformu içindeki diğer sendikalarla birlikte 14 Ekim Salı günü 11:00-13:00 saatleri arası örgütlü olduğu iş yerlerinde grev ilan etme ve 11:00'deki miting katılım kararı almıştır. Tüm üyelerimizi ve halkımızı bize destek vermeye ve miting katılmaya davet ederiz" dendi.

DÖKAY ÜYELERİ ve borç batağında hacizlerle karşı karşıya gelmiş, ekonomik krizlerden nasibini almış yurttaşlar, Ülkede yaşanan bu yalanları ve sahtekarlıkları hep birlikte yaşamaktayız.

UBP - DP hükümeti ülkedeki siyasi çözümsüzlük bir yana, ekonomik sorunlarımızı bile çözmekten acizdir. Tüm bunların hesabının sorulması sıra artık bizdedir. DÖKAY üye aile ve yakınlarıyla en az onbin oy'luk söz hakkına sahiptir.

DÖKAY Yönetim Kurulu olarak, Barış, Demokrasi, Çözüm ve Avrupa Birliğini savunan muhalefet partilerini ziyaret ederek, UBP - DP hükümetinin bu ayıbını gidereceklerine ve sorunumuzu çözeceklerine dair taahhütler almış bulunmaktayız.

Alt Mahkemede bir davalı üyemiz aleyhine, borcu ödenmesi konusunda alınmış olan karar üyelerimiz arasında bir huzursuzluk yaratmıştır.

DÖKAY bu konuda istinaf dahil her türlü hukuk mücadelesini sürdürecektir" dedi.

DÖKAY YÖNETİMİ olarak avukatlarıyla birlikte tüm üyeleri aydınlatmak üzere kitile toplantıları düzenleyeceklerini de açıklayan Zehra Cengiz "UBP-DP hükümetine dersine hesap soracağız" diyerek mücadeleye devam edeceklerini belirtti.

ÇAĞ-SEN BAŞKANI ERTAÇ İCEMEN İLE YAPTIĞIMIZ SÖYLEŞİDE VATANDAŞLIKLARI KONUŞTUK

14 Aralık seçimlerine giderken egemenler kendi konumlarını muhafaza etmek, seçimlerden başarı ile çıkmak için bulundukları mevki-lerin avantajlarını kullanmayı mübah saymaktadırlar. Seçim yatırımı olarak da işe almalar çoğalmıştır. Bu konu ile ilgili olarak Çağ-Sen Sendikası Başkanı Ertaç İcemen'e bazı sorular sorduk.

KSG:- Seçimlere yaklaştığımız bugünlerde egemen güçlerin seçim yatırımlarının devam etmekte olduğunu bilinmektedir. Buna bağlı olarak kaç kişinin işe alındığı konusunda bir bilginiz var mı?

Ertaç İcemen:- Biz bu süreci seçim süreci olarak görmüyoruz. Seçim diye nitelenen olayı egemen güçlerle yani statükocularla çözüm yollarının, çözüm yanlısı sadece sol kesimle sınırlı değil, sağ ve sol hepsi arasında geçecek bir referandum olduğuna inanıyoruz. BDH yaratırken de bu hedef alınmıştı ve en geniş katılımı BDH oluşturulmasına bu mantıkla yaklaşıldı. Hedeflenen sıradan bir seçim değil bir referandumdur. İşe seçim dönemi eleman alınmalar Kuzey Kıbrıs'taki geçmiş seçim dönemlerinde de oldu ama bu boyutta değildi. Çünkü halkın bir seçimi değildi. Ama bu kez halk ve statüko arasında geçecek olan bu seçimi kırmak için olağanüstü boyutta işe alınmalar olmuştur. Bu bir rüşvettir. Kapı kapı gezilip verilen 25 milyonların yerine her aileye 500-600 milyon vererek rüşvet veriliyor. Gene işe alanlara verilen belgelerle de bunu görmek kolay. Belgelerde "siz Aralık'ta işten duracaksınız" denmektedir. Bunun da bir seçim yatırımı, oy için rüşvet olduğu bariz değil mi? Kaç kişinin işe alındığı konusunda sendikalar bilgilendirilmemiştir. Şunu da iddia edebiliriz ki kendileri dahi bu konuda bilgi sahibi değiller. Hala daha da alımlar devam ediyor. Bu işe alanlara maaş diye verilen bu rüşvetlerin finansmanı Türkiye'den gelmektedir. Seçimlerde Türkiye'nin tarafsız olduğu da söylenemez buna bağlı olarak.

KSG:- Bu şekilde işe alınmalarda kıstas ne oldu?

E. İ.- Bunun cevabı çok basit. Tek kıstas "seçimlerde statükoyu destekleyeceksiniz yani bu referandumda sen ve ailen statükoyu destekleyeceksin" denmektedir. Hiç bir nitelik aranmamıştır.

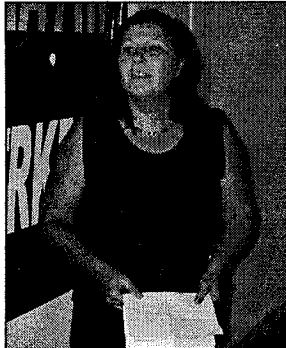
KSG:- Durum böyle ise seçimlerden sonra bu işe alanlara ne olacak?

E. İ.- Durum iki yönden değerlendirilebilir. Referandumdan sonra işe alanlar referandum sonucuna göre olacak. Statükonun kazanması durumunda işe alanların tümü, zaten ellerinde belge de var, işten durdurulacaklardır. Barış güçlerinin kazanması durumunda ülkede bir çözüm süreci ve AB sürecinin çalışır duruma gelmesi halinde ekonomik olarak bugüne kıyaslanmayacak şekilde bir hareketlenme olacaktır. Bu küçük nüfusta, yalnız şu an işe alanlar değil diğer sokakta işsiz bırakılan insanların da bir iş sahibi olabilecektir. Yani genelde işsizliğin önüne geçilebileceği için sırf devlette rüşvet şeklinde iş bulma yerine herkes kendi kariyerine, yeteneğine göre iş bulabilecektir.

KSG:- Seçimleri muhalefetin, BDH'nın kazanması durumunda bu duruma nasıl yaklaşılabilecek?

E. İ.- BDH'nın kazanması bizce halkın çözüm talebinin kazanmasıdır. Ülkenin bir çözüme kavuşacağına inanıyoruz. Çözüm sonrası ada üzerindeki ekonominin değişmesiyle bir ekonomik refah geleceğine inanıyoruz. Bu refahsa yalnız işe alanları değil ülkedeki tüm iş bekleyen işsiz durumda olan insanımıza bir çözüm getirecektir. Çözüm sonrası için BDH'nın bu konu ile ilgili bir politikası yoktur. Ama BDH'yı oluşturan parti sendika ve sivil toplum örgütlerinin AB üyesi olan yeni Kıbrıs için tek tek politikaları olduğuna inanıyorum.

Bize vakit ayırdığı ve sorularımızı cevapladığı için Ertaç İcemen'e teşekkür ederiz.

NELER OLUYOR NELER?

KAHROLSUN AB-HEM DE ABD

Epey zaman önceydi. Hasipoğlu yoldaşımız şöyle demişti: "Bu İngiliz üslerinin ne işi var burada. Gitsinsinler." Sadece o mu? Hemen peşinden oğul Denktaş yoldaş da aynı lafları etti. Hemen peşinden Türkiye'de Doğu Perinçek yoldaşımız ve Aydınlık hareketi, baba Denktaş'ın da anti-emperyalist olduğunu ilan etti. Biz de şaşık kaldık!

CTP'ye anti-emperyalist birleşik cephe çağırısı yaparız duymaz. AKEL'e yaparız duymaz. Tüm diğerleri aynen. Tam da kaldık kendi başımıza derken bir de baktık ki devlet arkamızda!... Yüksek yerlerde yoldaşlarımız var!... (Hatta birileri Başbakanlık Kriz Masası'nın bile anti-emperyalist olduğunu söylüyordu.) Sevindik tabii.

Türkiye IMF'ye resti çekecek. NATO'ya aynen. Türkiye'deki üslerdeki tüm İngiliz ve Amerikan silahlarına el koyup, Kıbrıs'taki İngiliz üslerini de yerle bir edeceğiz. Biz bunların planlarını yaptık. CTP ve AKEL'e önerecek halimiz yoktu ya. Bu yoldaşlara önerdik. Al sana. Ha CTP-AKEL ha da bunlar. Bunlardan da ses çıkmadı iyi mi! Gene kaldık tek başımıza.

Bu sıralarda gene başladı anti-AB, anti-ABD lafları. MAP'dan tut da, baba ve oğul Denktaş'a kadar. Ecevitler, Soysallar, koskoca gomutanlar... Valla yani, tekrardan heveslendiriyorlar bizi. Bugün olmasa yarına anti-emperyalist cephe hükümetini kuracağız gibi bir hava var!...

İyi ama lafla peynir ekmek gemisi de yürümüyor ki. Lafta kahrolsun AB-ABD. Pratikte? İş yok. IMF orda durur. Koskoca generaller IMF'nin üç kurşuluk memurları karşısında sanki komutanın önündeymiş gibi düğme iliklerler. NATO orada... Askerler IRAK'a...

Aynası iştir kişinin lafa bakılmaz!

Bunlar CTP-AKEL'den de beter. Lafcı bunlar, yalancı. AB ve de ABD'nin kucağındadırlar. Yok değilseniz gelin birleşelim. Laf değil, iş yapın da birleşelim. Kaç kere diyeceğiz size!

DOĞAN HARMAN'A NE OLDU?

Al başına belayı.

Volkan Gazetesi hiç utanmadan sıkılmadan yazdı ki, devlet baba olarak Doğan Harman'a matbaa almışlar, gazete kağıdı almışlar, para vermişler-muhalefete karşı iş yapması için. Şimdi de Doğan Harman dönemlik yapmış, Kızdılar...

Ettiği tüm laflar yetmedi, Doğan Harman efendi de tuttu Baba Denktaş'la Dr. Küçük'ün İngiliz'den 1 milyon 500 bin sterlin alıp buna karşılık Vakıf mallarını İngilizlere devrettiğini belgeledi.

Şimdi diyeceksiniz hoppala... Doğan Harman yoldaşımız nerden buldu bu belgeleri?

Valla birincisi özümü ye bağıni sorma derler bizde. İkincisi, bir George Orwell vardı bilir misiniz? Meşhur yazar. Troçkistler çok sever onu... İşte bu solcu olarak İspanya'da faşizme karşı yürütülen iç savaş sırasında İspanya'ya gidip iç savaşta yer alıyor. Stalin'ci komünistlere çok kızgın. O sıralarda Stalin hayatta. İspanya'daki komünistlere bir mesaj geliyor. Stalin tarafından. Gorge Orwell denilen bay, İngiliz ajanıdır. Troçkistlerle birlikte faşistlere yadımçı oluyor diyerekten. Bu Stalin de hep böyle işte. Karayüz. Cani. Kendinden olmayana hemen laf atar. Değil mi CTP gençlik!

Tabii bu arada, ve hayat bu ya, geçenlerde Gorge Orwell denilen köpeğin, it oğlu itin, faşizmin yadaçısı insanlık düşmanı domuzun İngiliz

devletindeki gizli dosyaları yayınlanacaktı. Zamanı geldi. İngiliz gizli servisi yasak koydu! Özel yasak! Bu sıralarda bildiğimiz başka bir şey de İngiliz gizli servisinin en üstünde Stalin'in adamları vardı o sıralar. Bir tanesi de İspanya'daydı! Bilmem anlatabildiysem... Siz anladınız mı CTP Gençleri?

Doğan Harman ispatladı ki, baba Denktaş İngiliz parası almıştır. Hem de 1959'da 1 milyon 500 bin sterlin. Allah daha çok versin.

İyi ama baba Denktaş'ın İngiliz ajanlığı tartışma konusu mu ki? Hiç duymadıysak bin kere duyduk. Baba Denktaş İngiliz ajanıdır diye yazıldı her yerde. Baba Denktaş bir kere ağzını açıp da, siz bana nasıl hakaret edersiniz dedi mi? Demedi!

Söz gümüşse sükût altındır. Üç beş tane dervişiz, birbirimizi bilmişiz!

Sorun bu değil. Doğan Harman bu belgeleri nereden buldu? Sorun bu!

İngiliz gizli servisinden mi, Amerikalılardan mı, yoksa TC Başbakanlık Kriz Masası'ndan mı?

Nerden bulduysan buldun be Doğan. Eline sağlık! Volkan gazetesine kalsaydı devlet parası yiyip yalan laf ve iş yapmanın sadece tek sen olduğunu sanacaktık. Sayende Denktaş'ı da öğrendik. (sanki bilmiyorduk da!!!)

Ada Faresi. Araştır bir bakalım. Farklılık markılık derken, belki bu konuda da birşeyler duyarsın!

ERÇAKICA'NIN BOŞ İŞLERİ

Ada faresine dedik de... Şu Erçakica'nın CTP siyasetini belirlemedeki yeri nedir araştır bize diye... İngilizler'in Çedar peynirlerini yemekten vakti olmadı anlaşılan.

Bu arada Erçakica boşa uğraşiyor. Bizim "yoldaşlarımızı" kandırarak, onların bizlerle birlikte anti-emperyalist cephe kurmalarını önleyecek, onları kafa kola getirip onlarla birlikte AB'ci Annan Planı'nı imzalayacak.

Olur ama bu kadar aptalca plan olmaz. Ne sanıyor bu Erçakica bizim "yoldaşlarımızı"? Bizimle el ele verip Türkiye'yi IMF ve de NATO'dan, Kıbrıs'ı İngiliz üslerinden arındırmak dururken, seninle birlikte AB ve de ABD'ci, hem de Rumcu Annan Planı için birlik kuracaklardı?

Şunu kafana sok bay Erçakica. Bizim "yoldaşlarımızı" kandıramazsın! Değil mi Denktaş-Hasipoğlu yoldaşlar, ve de sevgili Türksever komutan yoldaşlarımız!

BURDA AKP'NİN YERİ NE?

Türkiye'de seçimlere bir kaç ay kala, ya AKP, ya CHP iktidarda lafı aldı götürdü ortalığı. CHP bir önceki seçimlerde barajı aşamadı. Yüzde beşi bulamadı. AKP'nin lafı bile yoktu. Ama ya AKP, ya CHP iktidar olacak. Seçimlerden üç ay önce belli oldu bu iş!

AKP seçimlerden yüzde 28 oy aldı ve de parlamentoda, büyük çoğunlukla iktidara geldi.

İyi vallahi.

Bu işi becerenler, acele tarafından bir "Danışmanlık Şirketi" kursunlar. Ve doğrudan Amerika'ya gitsinler. Seneye olacak seçimlerde Bush'un ihtiyacı olacak kendilerine. Paraya boğulurlar vallahi.

BURADA CTP-BİRLEŞİK GÜÇLERİN YERİ NE?

Ada faresi bize bozuk çaldı. Farklılık icad ediyolar diye. Hemen peşinden Talat ilan etti: farklılık var diye.

Farklılıkların ne olduğunu söylemedi ama, göz var nizam var. BDH'nın demeçleri ortada, CTP'nin demeçleri ortada. Farklılıklar ortada.

CTP siyasetlerine bakıyorsun, Türkiye'siz olmaz. Hastürer açıkça koydu da. Tabii CTP adayı Hastürer. "Mayıs'ta anlaşma olmasın, AB Türkiye'ye gün verinceye kadar, Aralık'a kadar beklensin". CTP de sürekli diyor zaten: "Anlaşma olmazsa hayat bitmez ya"! Değil mi ama! CTP yönetir bizi KKTC'de! Türkiye'den izin çıkıncaya kadar! İyi muhtardır! Vesselam! Severler muhtarlığı, değil mi yoldaşlar. Stalin değil ya bunlar!

2004 Aralık'ına kadar beklenecek, hem de anlaşma olmamasının sebebi Rumlar olacak. Öyle beklenecek. Hayat da CTP yönetiminde devam edecek. Bilmem anlatabildim mi?

Ohoooo. Unutun siz onu. Bush size iş vermez artık. Fena dağıttınız siz! Bu kadar da açık verilmez ki!

HAK VERİLMEZ ALINIR

Türkiye olmazsa olur mu?

Olmaz tabii! İngiliz olmazsa da olmaz. Yunanistan olmazsa da olmaz!

İyi vallahi. Alıştır birileri. Vermezlerse almaya niyetleri yok. Bekle babam bekle. 30 yıl yetmedi bir otuz yıl daha bekle.

Bir ara "Hak verilmez alınır" diye bağırırdı bunlar! Şimdi ne oldu peki?

Başbakanlık Kriz Masası böyle yapar adamı işte.

DERİN DEVLET

Derin devlet aşağı derin devlet yukarı. Duyan da duymayan da bir tek Türkiye'de var sanacak bu mereti.

Kardeşim bak. Seçim oluyor. Her vatandaşın oy hakkı var. Bu şartlarda burjuvazi nasıl yönetebilir bir ülkeyi? İmkani var mı? Yok. Olmaz, imkansız! Sen halka bolluk içinde yoksulluk dayatacağın, savaş dayatacağın. Sonrada seçimlerle iktidarda kalacaksın. Olmaz. İmkani. Seçimleri manüple etmek zorundasın. Anladın mı kardeşim. O da olmadı diktatörlük kuracaksın. Anladın mı kardeşim! Yani derin devlet sürekli olarak her yerde lazım. Dünyada burjuvazinin yönettiği tek bir ülke yoktur ki o ülkede derin devlet olmasın!

Yıl 1917'lerde, burjuvazinin demokratik yöntemlerinin en geniş uygulandığı ülkeler olarak Amerika için Lenin'in bir lafı var. Diyor ki Lenin, bu ülkeyi yönetenler, yani Demokrat ve Cumhuriyetçi Partiler, burjuvazinin bu partileri, parti filan değildir. Bunlar gangster çetesidir. Burjuvaların işte en demokratlarının içinde bulunduğu durum budur.

Yıl 1917 kardeşim. Bugün ise yıl 2003. Sen sadece "Hak verilmez alınır" sloganını unutmadın. Lenin'i de unuttun. Sınıf Savaşını tümünden unuttun. Her yıl planlı programlı katledilen 40 milyon insanı unuttun. İnsanlığını unuttun sen kardeşim insanlığını! Stalin'!

Londra A. ÖNAL Mektubu

Ekonomik Egemenlik ve Yönetmelik

Seçimler dolayısı ile tansiyon artarken statükocular halkın barış arzularını öldürmek için her türlü yola baş vurmaya başladı. Golıfa gibi vatandaşlık dağıtmalardan tutun da Annan Planını öcü olarak göstermeye hatta tehditlere kadar varan söylemler ile bombardımana tutuluyor halk...

Statükoculardan Dr Arabacıoğlu, barış konusundaki (karşı) görüşlerini dile getirirken çok önemli bir noktaya değindi.

"Ekonomik egemenlik kimde ise yönetsel egemenlik de onundur" diyor Dr Arabacıoğlu...

Ve bunun ne anlama geldiğini anlatmaya başlıyor... Anlattıkça da kapitalizm-emperyalizmin içyüzünü sergiliyor... Kıbrıs Türk burjuvazisinin bu temsilcisi kapitalist-emperyalist sistemin nasıl çalıştığını anlatırken mevcut sistemin ne kadar kokuştuğunu sergiliyor... Gerçi o barış yanlılarını korkutmaya çalışıyor, ancak anlattıkları ile bu kapitalist-emperyalist çirkeften çıkılamayacağını ve bunu kabul etmek gerektiğini dile getiriyor...

Dr Arabacıoğlu halka iki seçenek sundu: Ya Türk burjuvazisinin egemenliği, ya da Rum burjuvazisinin egemenliği. Her ikisinin de Kuzey Kıbrıs'ta ekonomik egemenlik yaratmak istediğini dile getirdi ve bu ekonomik egemenlik üzerinden de yönetsel egemenliğin nasıl sağlandığını anlattı. Yani bir başka deyişle, burjuvazinin halkın görüşlerini dahi dikkate almadığını ve ekonomik olarak güçlü kimse yönetimin de onun elinde olduğunu söylüyordu Dr Arabacıoğlu...

Arabacıoğlu'nun 'söylemediği' birşey vardı. Kuzey Kıbrıs'ta (geçtik askeri egemenliği) ekonomik egemenliğin Türk burjuvazinin elinde olduğu ve bu ekonomik (ve askeri) egemenlikle de Kuzey Kıbrıs'ta yönetimi de elinde bulundurduğunu ve onun 'bağımsız devlet' diye herkese lanse ettiği devletin bir kukla olduğunu halka söylemiyordu. Eeee... Ne de olsa Dr Arabacıoğlu ve partisi mevcut durumdan memnun olduğunu açık olarak ilan ediyordu herkese... Ve herkese statükoya karşı mücadele etmemesi için "akıl" veriyordu.

Elbette hayaller dünyasında yaşamıyoruz. Barış ve Demokrasi için mücadele verilen bugünlerde, ekonomik olarak güçlü olanların elinden kesin bir şekilde kurtulmayacağımızı biz de biliyoruz. Olası bir barış anlaşmasından sonra da ne Türk burjuvazisinin ne de Kıbrıslı Rum burjuvazisinin azami kar dürtüsünden kaynaklanan entrikalardan anında kurtulamayacağımızı biliyoruz. Ancak burjuvazinin bu entrikalarına ve kışkırtmalarına karşı en güçlü ve etkili panzehirin de kitlelerin örgütlü dinamiği olduğunu biz çok iyi biliyoruz. Burjuvazi de bunu çok iyi biliyor. Ve burjuvazi halkın yerel örgütlerinden oluşan bu örgütlü dinamiğin kök salmaması için değişik yöntem ve uygulamalarla ellerinden geleni yapıyor.

Barış'a adım adım gittiğimiz ve statükocuların başıbozuk uygulamaları ve davranışları ile karşı karşıya kaldığımız bu dönemde, halkın yerel örgütlerinin acil olarak oluşturulması önümüzde bir görev olarak durmaktadır. Barış yanlıları üç parti olarak seçimlere katıldığı halde, bu partileri, sivil toplum örgütlerini ve barışa susamış kitleleri kucaklayan halkın yerel örgütlerini yarattığımız takdirde barış düşmanı güçlerin yönetsel egemenliğine, her türlü entrikalarına ve kışkırtmalarına karşı durabiliriz.

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

Zimbabve hükümeti
sendikalara karşı

100'den fazla sendikacı 6 Ekim Perşembe günü Zimbabve'nin başkenti Harare'de yapılan gösteride tutuklandı. Polise göre Zimbabve Sendikalar Kongresi (ZTUC) Perşembe günü yaptığı toplu gösteri için izin almamış. İngiltere ve Güney Afrika Sendika Federasyonları Harare'de 41 ve Mutare'de de 100 kadar sendikacının tutuklanmasını şiddetle kınadı.

Zimbabve'de ekonominin yeniden çökmesi üzerine sokaklara dökülen halk zırhlı, silahlanmış, cop ve göz yaşartıcı

bombalar kullanan polisi karşısında buldu. ZTUC'nin verdiği demeçte, yürüyüş Zimbabve'deki işçi sorununu, enflasyon, toplu taşımacılıktaki pahalılık, para sorunu ve insan hakları ihallerini vurgulamak için düzenlendiğini belirtti.

İngiltere Sendikacılar Kongresi (TUC), Zimbabve Baş Komiseri Simbarashe Mumbengegwi'ye gönderdiği mektupta tutuklanan sendikacıların derhal serbest bırakılması için talepte bulundu. Şu anda tutuklanan sendikacıların bazılarının nerede tutuldukları gizli tutulurken Zimbabve polisinin kadın sendikacılara yöneldiği bildirilmektedir.

Zimbabve hükümeti Güney Afrika Sendikalar Kongresi'ni (Cosatu) sendikacılar ve işçilerle hükümet arasında iletişim ve sorunları gidermek için aracı olarak kabul etmeyip baş düşmanı olarak nitelendirdi.

Devlet başkanı Robert Mugabe öncülüğündeki hükümete karşı birçok grev ve gösteri düzenlemiş olan ZTUC "barışçıl ve demokratik haklarımızı kullanarak yola çıktık. Sendikacıların tutuklanması insan haklarımıza aykırıdır" açıklamasını yaptı.

Zimbabve ekonomisi hızlı bir şekilde çökmekte, yakıt bulmak için halk zorlanmakta ve devlet verilerine göre enflasyon oranı %45'lerde seyretmektedir. Bu şartlar altında yaşamlarını sürdürmeye çalışan işçiler, ekonomik yıkıntıya karşı protestolarını dile getirmek için sokaklara döküldü ve de tutuklandı.

Küçük Silahlar Kitle
İmha Silahlarıdır

Yeni yayınlanan son raporlara göre her yıl ortalama olarak 500,000 sivil kişi küçük silahlarla yapılan çatışmalar neticesinde ölmektedir. Bu rakam kitle imha silahlardan ölenlerin sayılarından çok daha fazladır.

Küçük silah ticareti 11 Eylül saldırısının ardından akıl almaz artış gösterdi.

Bunun arkasında yatan neden ise

ABD ve İngiltere'nin muhaliflere sattıkları silahlarda artış olmaktadır.

Uluslararası Af Örgütü, 'Oxfam' ve 'The International Network on Small Arms' küçük silah ticaretinin dentlenmesini sağlamak için uluslararası bir kampanya başlattı. Bu örgütlerin yayınladıkları raporlarda her yıl ortalama 500,000 sivil kişinin öldüğü vurgulandı. Bu da ortalama olarak her dakika başına bir kişinin öldürüldüğü anlamına gelmektedir.

'Teröre karşı savaş' aldatmacası neticesinde, küçük silahların satışında yaşanan artışın acil olarak ele alınması gereken bir konu haline geldi. 2006'da silah ticareti konusunu işleyecek olan Birleşmiş Milletler konferansına sunulacak olan öneride, insan haklarını çiğneme ve insan hakları yasasına aykırı olan eylemlerde kullanmak amacı ile satılan silahların yasa dışı ilan edilmesi istenecektir.

Uluslararası Af Örgütü genel sekreteri Irene Khan'ın İngiliz Medyasına verdiği demeçte "sözde terörizme karşı başlatılan savaş neticesinde silah ticareti ve ölümlerde azalma yerine artış kaydedilmektedir" dedi.

"Son iki yılda İngiltere'nin Endonezya'ya sattığı silahlarda akıl almaz artış oldu. 2000'de 2 milyon sterlin değerinde silah satılırken 2002'de bu rakam 40 milyon sterlin oldu". Endonezya İngiltere'den yardım alan ülkeler arasında ikinci konumdadır.

Şu anda satışlar 'düşmanımın düşmanı dostumdur' hesapları ile her isteyene yapılmaktadır.

Bu da 11 Eylül'ün getirdiği bir başka emperyalist kâr aracıdır. Küçük silah satışında ABD birinci sırayı alırken, İngiltere küçük silah satışlarında ikinci konumdadır.

İngiltere hükümetine imzalaması için sunulan 100 sayfalık raporda, ABD'ye yapılan 11 Eylül saldırısından sonra Pakistan'a silah satışlarının artırılması da eleştirilmektedir.

Buna ek olarak sıradan halkın keyfi-güzar tutuklanmalarının yaşandığı Suudi Arabistan'a, ve son 4 yılda polis tarafın-

dan 600'den fazla kişinin katledildiği Jamaika'ya silah satışlarında da artış yapılması da kınanmaktadır.

2002'de G8 olarak bilinen grup 'uluslararası terörizme karşı savaş' için 20 milyar dolar ayırırken sivil halkı terörize etmek için kullanılan silahların satışını önlemek için hiç bir girişimde bulunmamaktadır. Ne de olsa kendilerini ayaklarından vuracak halleri yok ya!

Küçük silah ticaretinin sonuçları:

"Yılda 500,000, her dakikada 1 kişinin katledilmesi,

"Dünyada 639 milyon küçük çaplı silah, bunları üreten 98 ülkede 1,135'den fazla şirket,

"Hazaran'da sadece Irak'ta 24 milyon

silah (her insana, kadın ve çocuğa bir tane yetecek kadar) ve 10 dolara satın alınabilir,

"dünyadaki silahların %59'u sivil insanların elinde, %38'i devlet güçlerinde ve geriye kalan %3'ü polisin elinde,

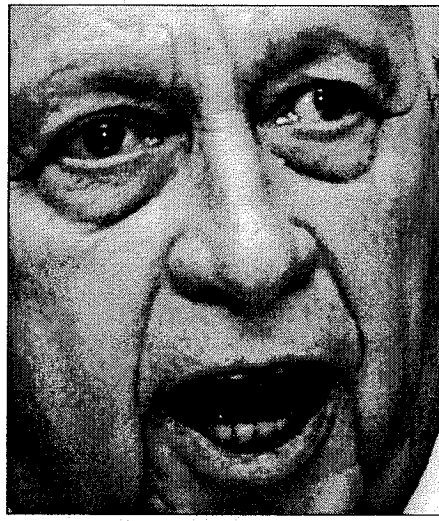
"Yılda ortalama 8 milyon silah üretilmekte,

"300,000 çocuk dünyanın farklı yerlerindeki çatışmalarda yer almakta ve bunların 70,000 tanesi Burma'nın milli askerinde 'hizmet' vermekte

Bush Şaron'a yeşil
ışık yaktı!

ABD başkanı Bush, İsrail'e 'çıkartmalarını korumak' gerekçesi altında Suriye'ye savaş açması için yeşil ışık yaktı.

4 Ekim Pazartesi İsrail'de yaşanan

kendisi ile birlikte 18 kişinin ölümüne neden olan bombalı saldırının ardından İsrail'in Suriye'ye savaş açma kararlarını destekleyen Bush, bu savaşın sorumlularının Filistin liderliğinin olduğunu söyledi. Filistin liderliğinin terörizmi önlemek için elinden geleni yapmadığı öne sürüldü. Ne var ki, İsrail başbakanı Şaron'un Filistin'e karşı terörizme destek verme gerekçesi ile savaş açma eğilimleri Bush yönetimi tarafından açığa desteklenmemiştir.

30 yıldan sonra ilk kez Suriye'ye saldırının 'Orta Doğuda Barış' girişiminin sonu olduğunu göstermekte. Bazı ABD'li araştırmacılara göre ABD'nin İsrail'i eleştirmemesi, hatta desteklemesinin ardında yatan nedenin, kendi içinde bulundukları durumdan kaynaklandığı kanaatinde... Aynı kaynaklar, ABD ve İngiltere'nin Irak'a karşı yarattıkları savaş ve sonrasında yaşanan haksızlıkları örtbas etmek için İsrail'e karşı çıkmamış aksine destek verdiğini belirtmektedir.

Bush ve Blair yönetimlerinin Irak'ta yaptıklarının terörizme karşı savaş olmadığı ortaya açıkça konması ardından rezil oldukları kesin. Ancak bunun, çıkartmalarını korumalarını arka plana almaları, İsrail gibi askeri, ekonomik ve de diplomatik arenada ABD ve İngiltere'ye kıyasla pek güçlü olmayan bu ülkenin kendi başına hareket etmesine göz yummalarını beklemek pek de doğru olmaz. Şaron'un Suriye'ye karşı başlattığı saldırıları ABD ve İngiltere'nin desteklemesinin sadece kendi savaşlarının doğruluğunu desteklemesi değil, Suriye'nin orta doğudaki istikrarsızlığa destek vermesi ve de ABD'nin taleplerinin harfi harfine uygulanmamasından kaynaklanmaktadır.

ABD her zaman olduğu gibi kendi yapmak istediğini İsrail'i kullanarak hal-letme eğilimini devam ettirmekte... Bu da Suriye'nin Lübnan'dan çekilmesi ve Orta Doğu'da ağırlığı olan Hamas ve Hezbollah gibi guruplara verilen desteğin

kesilmesi.

ABD'ye göre bu gibi taleplerin Suriye tarafından uygulanmaması bombalanmayı hakketmesi anlamına gelmekte ve bu kulak çekme görevi ABD'nin köpeğine -İsrail'e- devredilmekte.

İtalyan devletinin
rezilliği!

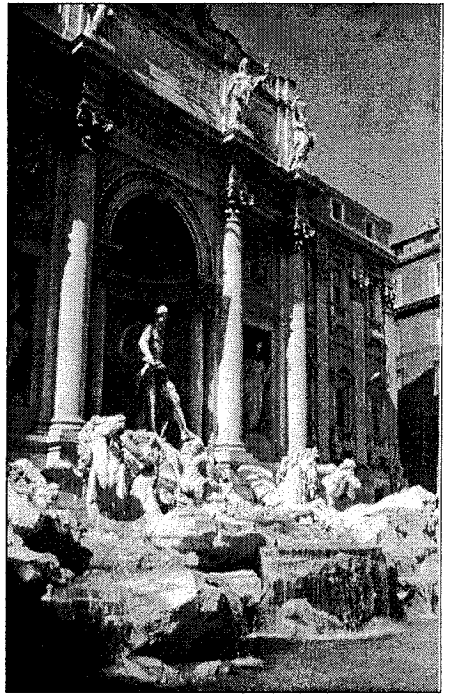
Yoksulluk karşıtı göstericiler Roma'daki Trevi Havuzu'na atılan madeni paraları topladıkları gerekçesi ile Cuma günü tutuklanan yoksul insanları desteklemek için şelaleye girdi. Bu eylemden iki gün önce havuzdan eski bir ağ ile madeni paraları topladığı gerekçesi ile yaşlı bir kadın tutuklanmış ve mahkemeye sevk edilmişti. Yargıç, kadının 'sudaki paranın atılmış ve de dolayısı ile hiç kimsenin olmadığı' düşüncesi ile paraları aldığına kanaat getirerek, yaşlı kadını serbest bırakmıştı.

Polis ve de yetkililer bu kadına birşey yapamadıklarından ve de paraların alınmasını da engelleyemediklerinden havuza girme yasağı getirdiler.

Araştırma sonucu havuza atılan madeni paraların Katolik Kilisesi tarafından sürekli olarak toplandığı ve de hiç bir zaman bu toplanan paraların kilise hesaplarında gösterilmediği ortaya çıktı.

Protestocuların çoğunluğunu oluşturan sol örgütler ve işsizler, dilenmek zorunda kalan yoksullar için devlet yardımı talep etmeye devam ediyorlar. Hala hazırda İtalyan Hükümeti işten atılanlar için geçici bir dönem yardımında bulunmakta ancak belli bir dönemden sonra iş bulamayanlara hiçbir yardımda bulunmamaktadır.

Polis, havuzdan paraların toplandığını fark ettiğinde sadece normal kamera değil gece de görüntülemek için özel

kameraları havuz etrafına yerleştirmiş ve havuzdan paraların kimlerin aldığını tespit etmeye çalışmış... 34 yıl boyunca havuzdan para alıp yaşamını sürdürmeye çalışan Roberto Cercelletta gösteriye katıldı ve "dilenmeyi red ediyorum. Bu havuzdan başka bir gelirim yok ve de olması imkansız" diyerek hayatına son vermeye çalıştı.

Yıllardan beri bu paranın Kilise'ye gitmesine devlet ve polis sesini çıkarmazken, yoksul insanların sürünmesini de 'seçenek ve hak' olarak gördüğünü açıklayarak yoksulluğa karşı mücadele hakkında ne düşündüğünü kamuoyuna açıklamış oldu.

Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan.... Dünyadan....

ABD'de İşçiler
Globalleşmeye Karşı
Harekete Geçti

Fortune Dergisinin en büyük 100 tekelin Genel Müdürleri kabus görmeye başladı. ABD'de mevcut bilgisayar enformatik işlerini geri bıraktırılmış ülkelere taşımaya başlayan tekeller gerek çalışanların gerekse ABD kamuoyunun büyük tepkisi ile karşılaşmaya başladı. Bu tepkiler bazen ürünlerin boykot edilmesine kadar gidiyor. Bir genel müdür "kamuoyunun bu huzursuzluğunu ürünlerimizi boykot ederek dile getirmesini istemiyoruz" şeklindeki açıklaması globalleşmeye karşı gelişen kamuoyu kızgınlığına karşı endişelerini göstermektedir.

Amerikan İşçilerin Hakları Örgütü (TORAW) globalleşmeden nasibini alan işçilerin örgütlendiğini ve sigortacılık ve finans sektöründe işlerin hızla yok olmasına karşı eylemlerini artırdığını bildirdi. TORAW 2002 yılında New York'ta globalleşme ile ilgili düzenlenen konferans sırasında eylemlerini başlattı. Eylemlerini artıran TORAW, daha 2 yıl öncesine kadar çalışanlardan küçük çapta dahi olsa destek görmüyordu. Ancak son bir yılda TORAW'a destek katlanarak artmaktadır. Bu durum Accenture, IBM Global Services, Microsoft and Oracle. American Express, Citibank, Bank of America, DaimlerChrysler, General Electric, Procter & Gamble, Prudential and United Technologies gibi offshore yatırımları yüksek olan şirketlerin işçilerinin protesto eylemleri ile karlarının azalacağı gelen haberler arasında...

Eskiden düz işçilikleri geri bıraktırılmış ülkelere taşıyan bu şirketlere karşı eylemlerin boyutu dar kalmaktaydı. Ancak teknoloji tabanlı işlerin de geri bıraktırılmış ülkelere taşınmasına karşı, beyaz yaka ve teknoloji ağırlıklı işlerdeki kaşifiyeli çalışanlar arasında büyük yankı uyandırmaktadır. Bu hareketin ABD'de teknoloji sektöründe ücretlerin azaltılmasını da beraberinde getireceği bildirilmektedir. Özellikle bilgi işlerinin telekomünikasyon aracılığı ile taşınmasının diğer ürünlere nazaran çok daha kolay olması offshore yatırımlarının hızla gerçekleştiğini ve ücretlerin bu nedenle çok daha hızlı oranda düşeceği uzmanlar tarafından dile getirilmektedir. Tekeller arasında büyük saygınlığı olan Gartner araştırma şirketi ABD'de 2004 yılı sonuna kadar bilgi-işlem işlerinin %10'unun diğer sektörlerin de %5'in Hindistan gibi ülkelere offshore yatırımlarla aktarılacağını ve ABD tekellerinin yılda \$11 milyar dolar karlı olacağını açıkladı. Tekellere danışman olarak Gartner'in bu açıklamaları da emperyalistlerin geri bıraktırılmış ülkeleri kalkındırma diye bir dertleri olmadığı bunun aksine azami karlar olduğunu göstermektedir.

Bolivya Kaynıyor

Bolivyalı işçi ve emekçilerin hükümet uygulamalarına karşı yürüttükleri genel grev devam ediyor. İki haftadan bu yana devam eden eylemlerde polis emekçileri şiddetle bastırma çabası etkili olmuyor.

Son olarak, başkent La Paz yakınlarında işçilere saldıran askerler 2 kişiyi katletti.

Bolivya Maden Federasyonu Genel Sekreteri Miguel Zubieta, yaptığı açıklamada, Devlet Başkanı Gonzalo Sanchez de Lozada'nın istifasını isteyen çok sayıda sendikaların başlattığı grev çerçevesinde başkentin 20 km yakını-

daki Ventilla'da gösteri düzenlendiğini söyledi.

Zubieta, 500 civarında madencilerin toplanarak başkente yürümeye başladığını, askerlerin madencileri engellemesi üzerine çıkan çatışmada 2 madencinin vurularak öldüğünü ve 6 işçinin de yaralandığını söyledi.

Savaş alanına dönen bölge üzerinde Hava Kuvvetleri'ne ait iki uçağın uçtuğu da gelen haberler arasındadır.

Diğer yandan La Paz'a yakın El Alto kentinde, hükümetin siyasetini protesto etmek için düzenlenen gösteride de 2 emekçi vurularak yaralanmıştı. Lo Alto'da onbinlerin katıldığı eylemde ise hükümetin istifası talep edildi.

Bolivya'da, Devlet Başkanı Sanchez de Lozada'nın istifasını isteyen ve ülkenin doğalgaz kaynaklarının özelleştirilmesini

önlemek isteyen çok sayıda sendikaların çağrısıyla, iki hafta önce genel grev başlatıldı.

Başkent ve çevresinin dışında, Cochabamba ve Santiago gibi kentler başta olmak üzere bütün ülkede eylemler devam ediyor. Haber ajansları hükümetin halkın öfkesi karşısında tutunmasının zor olduğunu bildiriliyor.

Irak'ta Kadınlara Baskı
Artıyor

Irak işgalcileri ve Irak Geçici Hükümeti laik bir yönetim yerine dini temelde örgütlenmesini artırdı. 18 Ağustos tarihini Irak Kadınlar Günü olarak ilan etti. Irak Geçici Yönetimi de, Iraklı kadınların 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nü kutlamasını engellemek amacıyla Muhammed'in kızı Fatma'nın doğum günü olan 18 Ağustos'u Kadınlar Günü olarak kutlamaya zorlaması, Saddam rejimi gibi Irak'ta dünya kadınlar gününün kutlanmasını istemiyor.

Irak savaşından bu yana Iraklı kadınlar ABD ve İngiliz işgalcilerinin uşakları olarak hareket eden dini mollalar tarafından baskı altında tutulmaya çalışılıyor. Irak savaşından bu yana kadınlara baskılar artarken, ırza geçmeler ve kadın kaçırmalar da hat safhaya vardı. 4 Nisan tarihinden bu yana kayıtlarda 400'den fazla kadının kaçırıldığı ve bazı kızların 100 dolara kadın tüccarlarına satıldığı bildiriliyor. Baş örtüsü giymeye zorlanan kadınların gülmeleri bile yasaklanmaya çalışılıyor. Baş örtüsü giymeyen kadınlara saldırıların son dönemde arttığını bildiren haber ajansları, geçici hüümlette yer alan partilerin geçmişlerinin kadın haklarına saygıları olmadığını bildiriyor. Kaynaklar, Kuzey Irak'ta "Namus" adı altında sekiz bin civarında kadının öldürüldüğüne işaret ederken, Nasiriye'de kız lisesine giden kızlara başörtüsü giymelerinin Nasiriye valisi tarafından emredildiğini ve baş örtüsü giymeyen kızların ise okulda

cezalandırıldıklarını bildirmektedir.

ABD ve İngiliz işgalcilerinin, aşiret kurallarını öne çıkararak kapitalist bir toplum olarak burjuvazi ve proletarya sınıflarına bölünmüş Irak toplumunda bu gerçeği gizlemeye ve daha da gerici yasalar ve yönetim sistemlerini devreye koymaya giriştikleri bildiriliyor. Gericilerin saldırıları o kadar arttı ki, 25 yıllık avukat olan Netal Nasır Hüseyin'in kadın olduğu için yargıç olmaması için bile fetva çıkardılar.

İşgalci ve gericilerin bu saldırılarına karşı direniş başlatan Irak Kadın Hakları Koalisyonu, gerek Bağdat'ta gerekse diğer şehirlerde kadın haklarını savunma eylemlerine girişti. Saldırıya uğrayan kadınlara koruma yerleri de açmaya başlayan Irak Kadın Hakları Koalisyonu, ABD ve İngiliz işgalcilerinin Irak'a huzur ve demokrasi yerine kaos ve şiddet getirdiğini ve Irak'ta işgalcilerin olmadığı demokratik ve laik bir Irak gerçekleşene kadar mücadelelerinin devam edeceğini açıkladı.

İngiltere'de Devlet
Dairelerinde
Özgür Yazılım

Son dönemde bir dizi başarılı uygulamalara sahne olan ve web sunucularının %70'ini oluşturan özgür yazılımlar, İngiliz hükümetinin de dikkatini çekmeye başladı. Ticaret Dairesi ve Teknoloji Müsteşarlığı özgür yazılımın devlet dairelerinde uygulanabilirliğini görebilmek için denemelere başladığını açıkladı. Başlangıçta bu denemeleri kontrolü olarak yapacağını açıklayan hükümet, özgür yazılım ile özel şirketler tarafından sağlanan yazılımlar arasında seçimlerin hangi alanlarda yapılabileceğini de tesbit

etmeyi amaçladıklarını açıkladı.

Hükümet, özgür yazılım denemelerine 9 belediye ve yerel devlet kurumlarının da katılacağını açıkladı. İngiltere'de bazı belediyelerin ve yerel kurumların özgür yazılıma geçtiği öğrenildi. Özellikle yoksul kitlelerin yoğun olduğu ve bütçeleri kısıtlı olan Newham ve Orkney Belediyeleri, Microsoft ve özel şirket yazılımlarından kurtulmak için çalışmalarını tamamlamak üzere olduklarını ve bu denemelerde yer alacaklarını açıkladılar.

Merkezi devlet kurumlarından Kültür

ve Spor Bakanlığı, İş ve Emeklilik Bakanlığı ile Başbakan Yardımcılığı ofislerinin de bu denemelerde yer alacağı bildirildi.

Gönüllü ve alanlarında uzman olan kişiler tarafından geliştirilen özgür yazılımlar tüm insanlığın kalkınması amacıyla hazırlandığından yazılım tekel-leri tarafından büyük saldırıya uğruyor. Ancak bazı tekeller özgür yazılımın kar-larını artıracığını fark ederek özgür yazılımı pazarlamada ön ayak olmaya

başladılar. Dolayısı ile özgür yazılım felsefesinin tekeller tarafından yok edilmemesi için özgür yazılımın sıradan kişiler arasında daha da yayılması gerektiği özgür yazılımcılar tarafından dile getirilmektedir.

SDP- EMEP: ABD
ASKERİ
OLMAYACAĞIZ

BASINA VE KAMUOYUNA

Asılsız iddialarla Irak'ı işgal etmesinden sonra bataklığa saplandığını gören ABD emperyalizmi yeni yöntemler geliştirmeye çalışmaktadır.

Irak halkının direnişi ve her gün yaptığı vur kaç yöntemiyle ABD askerlerini öldürmesi, işgalcileri tedirgin etmeye başladı. Bunun üzerine işgalciler, kendileri yerine ölecek askerleri aramayı hızlandırdı. Para vereceklerini söyleyerek insanlık onurumuzu ayaklar altına almaya çalışan ABD emperyalizmine karşı tam bir teslimiyet sergilememektedir. Hükümetin niyeti halkın istemlerine uygun değildir. Halk, Irak halkının bağımsızlığını istemektedir.

Bizler, "Emek Barış Demokrasi Bloğu" olarak bir araya gelen partilerden Emek Partisi ve Sosyalist Demokrasi Partisi olarak Türkiye'nin Irak'a asker göndermesine şiddetle karşı çıkıyoruz.

ABD emperyalizminin Ortadoğu'yu yeniden şekillendirmesinin adımı olan Irak'ın işgali bir başlangıçtır. Ortadoğu halklarının kardeşliğini yok edecek olan asker göndermeyi düşünmek bile utanç vericidir. ABD'nin yanında Irak'a girmek, Türkiye'yi işgalci duruma düşürür ki, Irak halkı bizleri tarihi düşman olarak görmeye başlar. Komşularımızla iyi ilişkilerin birinci koşulu, onların bağımsızlığını savunmaktır. Türkiye'nin yapacağı en doğru girişim Irak halkı yanında ABD'ye karşı mücadele etmektir.

Ortadoğu'da kalıcı barışın ve halkların kardeşliğinin temel koşulu ABD'nin Irak'tan, İsrail'in Filistin'den hemen çıkması gerekmektedir.

İşgalin amacı tümüyle ortada iken, yani petrol ve Ortadoğu'yu ele geçirmeye yönelik hareket olduğu acıkken Türkiye, Irak'a nçin asker gönderecek? ABD ve İngiliz emperyalistlerinin işgal ettiği petrol kuyularını korumak için mi? Yoksa Irak halklarının göstermiş olduğu haklı direnişi kırmak için mi?

İşçisi, köylüsü, kadını, genci, kamu emekçisi, esnafı ve işsizlerle Türkiye halkı ABD askeri olmak istemiyor. Irak'a asker göndermek isteyenler kendi çocuklarını göndersinler. Her gün kurşundan, aklıktan ölen kadınlara, gençlere, çocuklara kısaca Irak halkına bizim askerimizi de mi eklemek istiyorsunuz? Yarın cenazelerimiz gelmeye başladığında hesap verebilecek misiniz? ABD sizi kur-tarabilecek midir?

Irak'a asker göndermeyi engellemek için kamuoyunu birlikte mücadeleye çağırıyoruz.

KAHROLSUN ABD EMPERYALİZMİ
YAŞASIN ORTADOĞU HALKLAR-
ININ KARDEŞLİĞİ

EMEK BARIŞ DEMOKRASİ BLOĞU
EMEĞİN PARTİSİ-SOSYALİST
DEMOKRASİ PARTİSİ İL ÖRGÜTLERİ

Nejat Ağırnaslı, EMEK BARIŞ ve DEMOKRASİ FORUMU adlı web sayfasında Türkiye Solu'nun Unuttuğu Kıbrıs başlıklı bir dosyayı 8 Ekim 2003 tarihinde yayınlamıştır. Bu dosyada Kıbrıs Sosyalist Parti (KSP) Genel Sekreteri Kazım Öngen ile yapılan bir röportaja da yer verilmiştir. Bu röportajı olduğu gibi Kıbrıs'ta Sosyalist GERÇEK okuyucusuna da sunuyoruz.

" BM, AB, Türkiye, Yunanistan bağlamında, Kıbrıs'ı nasıl değerlendirebilirsiniz?

Kazım Öngen -: -BM: Kıbrıs'la bağıntılı olarak BM gerek 1960'da, gerekse 60 sonrası tüm siyaseti ve en son önerisiyle BM'nin temel taşı oluşturmaya gereken ülkeler ve milletler arasındaki eşitlik prensibini ayaklar altına almıştır. Son önerisinde İngiltere üslerine dokunmamakta, İngiltere, Türkiye ve Yunanistan garantörlüğüne dokunmamakta, İngiltere yanında Türkiye ve Yunanistan'ın ülkemizde asker bulundurmasına dokunmamaktadır. Ama, ülkemizi silahsızlandırmakadır! Yani Kıbrıs'ın BM ile olan ilişkisinde, bu ilişki Kıbrıs'a karşı emperyalist tahakkümün sürdürülmesine katkı koyma durumundadır. Bu durumun BM açısından anlamı ise, BM'nin kendi yapılanmasının altına kendi eliyle dinamit döşemesidir. BM kendi yapısı altına dimamit döşeme işini bolca yapmaktadır. Uluslara ve ülkelere karşı emperyalizmin aleti durumuna gelmiştir.

-AB: AB, bir yandan üyesi olan ülkeler arasında ilişkilerin dostça halledilmesini savunduğunu iddia ederken, diğer yandan Kıbrıs'taki İngiliz üs alanlarını AB müktesabatından ayrı tutmayı üslenerek, seçimler sonrası anlaşma elde edilemezse Kuzey Kıbrıs'ı da aynı konuma sokmak konusunda sinyaller vererek, bu konuda seçmeli olduğunu, üye ülkeleri arasındaki emperyalist eğilimlere uymakta hiç zorlanmadığını, ve böylece tıpkı BM gibi kendi prensipleri altına dinamit döşemekte olduğunu ispatlamıştır. Mülkiyet hakkını insan hakkı ilan edip, yoksulların toprak devrimi taleplerini yasaklayan bir kurumun Kıbrıs'ın topraklarına karşı bu vurdumduymazlığı, prensipler ikircikli hale geldiğinde işe yaramazlığı yakında herkes tarafından görülecektir. AB nede olsa işçilerin devrimci bir projesi değil, emperyalistlerin gerici bir projesidir.

-Türkiye, Yunanistan: Bizzat kendileri NATO üsleriyle donatılmış, IMF empozeleriyle yönetilen, yani kendileri ülkelerini yabancı emperyalistlere satmış burjuvalar tarafından yönetilen bu iki ülkenin, ülkemizdeki toplumların bu ülkelere olan tarihi ve milli bağlarını kullanarak onlara özgürlük getirme iddiaları çerçevesinde iç işlerimize karışmasının ülkemize faydalı değil zararlı olduğu bugünlerde vatan-daşlarımız tarafından görülebilmektedir. Bu iki ülke, bugünkü gibi bir burjuva yönetim altında oldukça, bunların "anavatanlar" olarak ülkemizdeki faaliyetleri sürekli olarak emperyalist bir faaliyet olacak, ülkemize ve halkımıza zararlı olacaktır. Şu anda zararlıdır.

Sorunuz, ülkemizle bağıntılı olarak en önemli iki emperyalist güce, ABD ve İngiltere'ye değinmektedir. Ülkemizin içinde bulunduğu durumun esas sorumlusu İngiltere, ve onun dünya çapındaki yakın müttefiki, daha doğrusu güçlü babası ABD'dir. Bu iki emperyalist barbar ülkenin ülkemizdeki, ve Türkiye ve Yunanistan'daki etkinliği yerle bir edilmemiş, onlar ülkemiz ve Türkiye ve Yunanistan'dan dışlanmış, ne ülkemiz, ne de Türkiye ve Yunanistan rahat yüzü görmeyecektir!

" Denktaş ile Türkiye

Hükümeti arasında BM planlarına ilişkin biçimsel çelişki, Kıbrıs'ta - muhalefete nasıl yansıyor?

Kazım Öngen -: Bu çelişki, şu anda ki haliyle muhalefetin Denktaş'ı görüşmecilik görevinden indirmesi amacı açısından faydalı olmaktadır. Görüntülerin ise, derinlerdeki esasla çelişmeli olabileceği daha Hegel dönminden beri bilinmektedir!

" Kendi kaderini tayin bağlamında,örneğin Birleşik Demokratik Kıbrıs alternatifi, Türk solunda bir model oluşturabilir mi?

Kazım Öngen -: Şu anda Kıbrıs'ta elde edilmeye çalışılan Birleşik Demokratik Kıbrıs alternatifi Türkiye için bir model oluşturamaz. Çünkü bu model, İngiliz üslerinin İngiliz toprakları olarak varlığına, üç yabancı emperyalist ülkenin ülkemizin anayasası ve devlet olarak varlığının garantisine, bu güçler ülkemizde silahlı güçlerini barındırırken ülkemizin silahsızlandırılmasına dayanmaktadır. Elde edilmeye çalışılan yabancı emperyalistlerin Türkiye'deki etkinliğinden daha da fazla bir yabancı emperyalizm etkinliğinde, bu şartlarda birleşik ve demokratik bir Kıbrıs'tır. Böylesi etkilerden, emperyalizmden bağımsız bir Kıbrıs değildir. Böylesi bir modeli Türkiyeli devrimcilerin önüne alternatif olarak sunanlara, geçtik sunmaktan, sunmayı düşünenlere bile, eminiz Türkiye devrimcileri deli ve de uşak burjuvalar olarak bakacaklardır!

Şu anda Kıbrıs'ta önümüze konmuş olan alternatif, ve de o olmazsa olacak alternatiflerin tümü, ülkemizin kendi kaderini tayin hakkının uygulanışının değil, bu hakkın emperyalizm tarafından nasıl çiğnendiğinin açık bir ispatıdır.

Kıbrıs gibi çeşitli uluslardan oluşan Türkiye'de, ülkenin kendi kaderini tayin bağlamında, ve onların modele ihtiyaçları olduğu oranda, Türkiye devrimcilerine model olabilecek tek siyasi çizgi Parti'mizin anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti çizgisidir. Bu çizgi de malumunuz olduğu üzere, ve içinde bulunduğumuz dönemde, tüm diğer Kıbrıs Solu tarafından red edilmektedir.

Bu arada, sorunuzda ve daha sonraki sorularda da kullandığınız "Türk Solu" kavramının çeşitli milliyetlerden oluşan Türkiye devrimcileri tarafından hoş karşılanmayacağı kanısında olduğumuzu belirtmek isteriz. Türk devrimcilerin Türkiye'yi kendi başlarına kurtarma sevdasında olmadıklarını, bunun imkansızlığını ve Türkiye açısından zararlarını, tıpkı soru soranın "Kıbrıs solu" adına konuşması gibi onların da Türkiye solu adına konuştuklarını gayet iyi biliyoruz da! Kaldı ki Kıbrıs emperyalizm tarafından milli temelde ikiye bölünmüştür. Bu daha Türkiye'nin başına gelmedi. Türkiye devrimcileri sayesinde bu olmayacak da. Türkiye milli temelde bölünürse, buna devrimin çıkarları zorunlu kıldığı için Türkiye devrimcileri karar vereceklerdir ümit ediyoruz. İçinde bulunduğumuz anda hem Türkiye'nin çelişli milliyetlerden devrimcileri, hem de çeşitli milliyetlerden halkı, yerli ve yabancı emperyalizme karşı çelik gibi bir birliktelik oluşturmak zorundadırlar.

" Rum ve Türk aydınlarını da içine alan sosyalistlerinin ortak (ya da paralel) bir koalisyonu var mı?

Kazım Öngen -: Kıbrıs'ta çeşitli milliyetlerden ve sınıf ve katmanlardan oluşan, bu arada anti-emperyalist birleşik cephe siyasetine bile yanaşmayan sosyalistlerin de ortak oldukları örgütler vardır. Bunların faaliyetleri zaman zaman kısıtlanmışsa da, son dönemde artmıştır. Ve de giderek artacaktır.

Fakat sorunuz, Kıbrıs'ın geleceği açısından önemli olan birlik noktasını ele almıyor. Bu birlik, burjuva ve yurtsever aydınlarımız ve çeşitli eğilimler taşıyan sosyalistlerimiz arasında işbirliğinin, koalisyonun oluşması değil, bir tek proleter partinin ve milliyet ayrımı gütmeyen işçileri bir çatı altında toplayabilecek sendikaların oluşmasıdır. Bir koalisyon değil de, sınıfsal bir birlik olarak bu birliği elde etmek zorundayız. Kıbrıs'ın geleceğini bunu elde edip edemememiz belirleyecektir. Çünkü tüm diğer birliktelikler ve de koalisyonlar, bu birlikteliğin gücü oranında emperyalizme karşı tutarlı bir mücadele aracına dönüşecektir. Bu güce sahip olmadığımız içindir ki, partimiz de dahil halkımız, iki emperyalist ihtimalden "daha iyisi"ni elde etmek için sokaklarda var gücüyle uğraşan zavallılar konumuna düşmüş durumdadır!

Bizim yurtsever aydın ve sosyalistlerimize önerimiz, bir gün öyle, öbür gün böyle siyasetler, emperyalizme karşı tutarlı bir mücadeleye yan çizen siyasetler, ve bunlar etrafında sürekli değişim ve ayrışım yaşayan koalisyonlarla vakit öldürmeye, Kıbrıs'ın geleceğine zarar vermeye son verip, tutarlı bir anti-emperyalist siyaset etrafında, tutarlı ve sürekli bir birlikteliğe kafa yormaları, partimizle birlikte emperyalizme karşı savaşa hazırlanmaları ve halkımızı da bu savaşa hazırlamalarıdır. Bu hazırlığın gerekliliği, bu savaşın kaçınılmazlığı defalarca ispatlanmıştır.

" Paramiliter örgütler,örneğin ülkücü-mafya/Gladiyo, Kıbrıs'ın iç politik yaşamını nasıl etkiliyorlar.Bunların partilere ve Meclise yansımaları politik bakımdan nasıl oluyor?

Kazım Öngen -: Ergenekon, Başbakanlık Kriz masası, veya Gladio adlarıyla bilinen örgütlenmeler üç aşağı beş yukarı aynı örgütlenmelerdir. Ülkücü-mafya örgütlenmesini kontrol eden ve yönlendirenler de bu örgütlenmelerdir. Bu örgütlenmeler askeri bürokrasi üzerinden işçileri, köylüleri askerler olarak örgütlemekte, sivil bürokrasi üzerinden işçileri, köylüleri sendikalarda ve başka kuruluşlarda örgütlemekte ve kontrol etmekte, yani Türkiye'nin dört bir yanında kitleleri örgütlemekte, ve kontrol altında tutmaktadır. Türkiye'de yabancı emperyalistlerle birlikte ülkeyi yöneten büyük, tekeli burjuvazinin esas ve sürekli tek "partisi" olarak faaliyet yürüten bu örgütlenme burjuvazinin çeşitli partilerini ve bu arada seçimleri de yönlendirmektedir. Mesela partimiz son TC seçimlerinde AKP iktidarını bu "partinin" örgütlediğini düşünmektedir.

Bu meyanda, partilerimiz ve meclis

bağında bu örgütlenmenin faaliyetlerinin sonuçları tamamiyle Türkiye büyük burjuvazisinin şu andaki dünya diplomasisiyle bağıntılı olacaktır.

Bu siyasetin ne olduğu ve de ülkemizde partilerimiz ve de meclis açısından ne sonuçlara yol açacağı şu anda kesin olarak belirleyebildiğimiz bir durum değildir. Bunu gelişmelere bakarak, elimizden geldiğince tutarlı bir şekilde takip etmeye çalışacağız. Gel gelelim, bu iş çok iyi bir istibharat örgütlenmesi gerektirir. Maalesef partimizin böyle bir örgütlenmesi yoktur. Şu anda burjuva güçlerin ekonomik ve siyasi eğilimlerini dikkate alarak değerlendirmeler yapmak zorundayız. Neyin ne olduğunu ileride herkes görecek.

Soru soran, bahsi geçen TC örgütlenmesinin CTP'yi iktidara taşımak istediği konusundaki spekülasyonlar hakkında bizden bilgi istiyorsa, bizim, daha önce belirttiğimiz istibharat servisine sahip olmadığımızdan, bu konudaki spekülasyonlara katılmaya çağımızın bilinmesinde fayda vardır. Tabii ki, ve aynı zamanda CTP'nin siyasetleri ve faaliyetleri konusunda da eleştirel olduğumuz herkesin malumdur. Ve yine şu bilinmelidir ki, siyaset son tahlilde bir sonuç sanatıdır. Sonuç alındığında herşey görülür! Halkımız da görecektir. Şu anda barış güçlerinin el ele vererek yaptıkları çalışmaların sonuçlarının gerçek anlamının halkımız tarafından anlaşılması ve kendisini ona göre yeniden örgütlemesi için partimizin elinden gelen herşeyi yapacağı konusunda kimsenin şüphesi olmamalıdır. Herşey yerinde ve zamanında bir anlam taşımaktadır. İçinde bulunduğumuz dönem, tüm eleştirilere rağmen barış güçlerinin birlikte hareket dönemidir, birlikte harekete zarar verilmemelidir.

" Kıbrıs solu, Türkiye'nin politik görünüşünü nasıl algılıyor.

Örneğin:
-Türkiye'nin bölgede savaş ve işgal gücü rolünü oynaması, Kıbrıs'ta nasıl algılanıyor?

- Kıbrıs solu, Kürt sorunu ile kendi sorunları arasında politik bir ilişkilene görüyor mu?

Kazım Öngen -: Partimiz, Türkiye siyasetinin bir bütünlük oluşturmadığını bilmektedir. Bu siyaset esas olarak ikiye bölünmüştür. Bir yanda tüm çeşitliliğiyle Türkiye'yi dünya emperyalist sisteminde tutmak isteyen burjuvazinin siyaseti, diğer yanda Türkiye'yi bu emperyalist zincirden koparmak isteyenlerin siyaseti. Örnek verdiğiniz konularda da siyasetler esas olarak bu ikilide nerede yer alındığına göre değişmektedir.

Türkiye'de emperyalizme karşı saflarda yer alanlar arasında Türkiye'nin bölgedeki savaşçı ve işgalci rolü lanetlenmektedir. Bu saflarda son dönemde ortaya çıkan bir bölünme de bu rolün Kürt milleti üzerindeki etkisi üzerinedir. Bazıları Türkiye'nin Irak'a asker göndermesine karşı çıkar ve Filistinle özgürlük isterken, Kürt halkının taleplerini ve onlara karşı yürütülen savaşları sorun etmek istemiyorlar. Kıbrıs'ı hiç mi hiç dikkate almıyorlar. Böylece birinci kampta, emperyalizm kampında yer alan burjuvaziye incir yapraklığı yapmak konu

Devamı 7. sayfa

Baştarafı 6. sayfada

muna düşüyorlar. Ümit ederiz bu siyaset yenilgiye uğratılır. Yoksa Türkiye devrimci hareketide bizim düştüğümüz durumlara düşecek, emperyalizme karşı mücadeleinde çok çok daha uzun ve dolambaçlı yollar aramak zorunda kalacaktır. Çünkü biz bunun benzeri siyasetleri Kıbrıs'ta yenilgiye uğratamadık. Bu noktada partimiz esas sorumluluğu üstlense de, daha önceki sorunlarda değindiğimiz aydın ve sosyalistlerimizin halkımız saflarındaki etkinliğide hafife alınmamalıdır. Türkiye devrimcilerinin de Türkiye'deki benzer aydın ve sosyalistlerin Türkiye halkı saflarındaki etkinliklerinden olumsuz bir şekilde etkileneceklerini, yani halklarını anti emperyalist pozisyona çekmekte olması gerekenden daha çok zorluklarla karşılaşacaklarını düşünüyoruz.

Türkiye'yi emperyalizm saflarında tutmak isteyen siyasetin kendi içinde Amerikan'cı ve AB'ci olarak ikiye bölündüğü görünüşü ortaya çıkmakta ise de, biz bunun bir görüntü olduğu, işlerin şu anda idare-i maslahat siyasetiyle yürütüldüğü, ABD-AB(Fransa-Almanya) bölünmesi kesinleşmeden de, emperyalist büyük güçler arasındaki kamplaşmada da idare-i maslahat siyasetinin etkin olacağını düşünüyoruz. Nasıl ki şu anda ABD ve AB arasında kesin bir karşıtlık yoktur, çıkar çatışmasından ziyade çıkar birliği üstün gelmektedir, Türkiye'ye karşı bu iki kampın tavır, ve Türkiye'yi emperyalist dünyanın bir parçası olarak tutmak isteyen burjuvazinin onlara karşı tavır da birbirine benzerdir. Herkesin çıkarı fazla sarsılmadan korunmaktadır. Bu siyaset ne kadar sürebilecektir? Bu da müsadenezle onların sorunudur! Kıbrıs açısından bunun anlamı, önümüzdeki dönemin tehlikelerle dolu olduğu, emperyalist çerçevede bile olsa barışçıl gelişmenin önünün tıkanabileceğidir. AB bunun sinyali vermektedir. Türkiye'nin çelişti milliyetlerden devrimcileri ve barış severleri Kıbrıs konusunda daha aktif olmalılardır.

" Çok merak edilen bir soru: İdeolojik -politik bir karşılık olarak, Kıbrıs solu, Türkiye solu ile nasıl ilişkilenebilirler? "

Kazım Öngen -: Aynılar aynı yere şeklinde ilişkilenebilir. Mesela bizim partimiz Türkiye'nin en devrimci partileri ve guruplarıyla ilişkilenebilir. Bu ilişkiler sorunsuz mu? Tabii ki değil. Daha yeni TKP'li yoldaşların Kıbrıs'ta, Kıbrıs'a yönelik yayın faaliyetlerine başladıklarını işittik. Sağolsunlar, yayınlarını bayilerde görünce haberdar olduk. Partimiz Türkiye'de az biraz tutarlı olarak emperyalizme karşı mücadele eden tüm devrimcilere elini uzattı ve de uzatacak. Sendikalarla ilişkilerini geliştirecek. Kıbrıs solu içinde ise CHP'den tutunuz Cumhuriyet gazetesini bile "Türk solu" olarak gören akımlarda vardır. Herhalde onlar da onlarla ilişkilerini geliştirecek. Fazla mal göz çıkarmaz derler ama, Türkiye devrimcilerinin bu tür işbirliklerine sıcak bakacağı şüphelidir.

" Seçimlerde 2 milyon oy alan ve Türkiye solunun ana güçlerini kapsayan birlik üzerinden gerçekleşen Emek, Barış, Demokrasi Bloku size nasıl yansıdı? " bunu hem model, hem de politik çizgisi bakımından soruyorum!

Kazım Öngen -: Emek, Barış ve Demokrasi (EDB) Bloğu hem model hem de siyasi olarak Kıbrıs'ta bir yansımasını bulmadı.

Partimiz bunda zararlı bir nokta görmemektedir. Çünkü bu blok siyaset olarak iki cami arasında beynamaz siyaseti gütmüştür. Ne tutarlı bir anti-emperyalist bir program oluşturup onun

etrafında tutarlı bir birlik elde edebilmiştir, ne de tutarlı olarak emperyalizm çerçevesinde reformcu bir program oluşturabilmiştir.

Halbuki Kıbrıs'ta işler bu açıdan çok daha iyi ve açıktır. KSP'nin anti-emperyalist cephe hükümeti programı vardır, ve bu program etrafında bir birlik sağlanamamıştır. Ama bu program vardır ve bunun varlığıda bilinmektedir. Buna karşı olarak da burjuva-emperyalist çerçevede bir reform programı vardır, ve şu anda bu çerçevede bir cephe, bir blok elde edilmiştir. Bu ikinci cephede aktif ve fedakarca çalışan partimiz, ve bu blokun tüm çabalarına karşı emperyalizm şartlarındaki barışçıl gelişme, yani bu blok, cephenin programı elde edilemezse ne olacaktır? Partimizin programının alternatifliği ortaya çıkacaktır. Tabii biz bunun kolayca olacağı, burjuvazinin elinde binbir imkan olmadığını iddia etmiyoruz. Anlatmak istediğimiz kesin programlar etrafında yapılan cephe çalışmanın, kesin sonuçlar almak için gerekliliğidir.

Bizce EDB Bloğu doğrudan ve tutarlı bir anti-emperyalist program oluşturmaktadır. Türkiye devrimcilerinin bunu yapma imkanı vardır. Yoksa da tutarlı bir burjuva-emperyalist reform programı yapılmamıştır - ümit ederiz işler bu kadar kötüleşmez. Ama her halükarda kesin bir program oluşturulmalıdır. Elde edilinceye kadar farklı unsurların birlikte uyacakları bir program. Yoksa birlik dayanıksız olmaktadır. Biz yoldaşlara Türkiye'de tutarlı bir anti-emperyalist cephe programının neler içermesi gerektiği konusundaki fikirlerimizi Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek (KSG) gazetesini üzerinden bildirdik. Mesela önümüzdeki yerel seçimler için EDB Bloku acilen programını oluşturmali ve bunun etrafında, şu anda kendi bünyesinde olmayan, çoğunluğu seçimleri boykot taktiğini dogma haline getirmiş yoldaşlarıda kazanarak seçimlere girmelidir.

Malum olduğu üzere Partimiz son seçimlerde EDB Bloku'nu desteklemiş, TKP'yi ve diğer yoldaşları EDB Bloku dışında kaldıkları için eleştirmiştir. Partimiz EDB'yi desteklemeye devam edecektir. TKP ve diğer devrimci parti ve gurupların blokta yer alması, blok programının anti-emperyalist karakterde olması yönünde katkı koyacaktır. Bu arada EDB Bloku içinde sosyalizmleri, solculukları burjuva-emperyalist karakterde olan güçlerle ittifak arayışlarına sahip unsurların varlığı bu işi zorlaştırmaktadır. Esas olarak Kürt hareketinden olan bu yoldaşlar daha dikkatli olmalıdır. Yoksa hem kendi hareketleri, hem de esas dayanakları olarak EDB Bloku büyük zarar görecektir. Emperyalizmle Kürtlerin özgürlüğü hiç mi hiç uyuşmadı. Uyuşma ihtimalide gözüküyor!

" Kıbrıs Kadın gruplarının Türkiye'deki, çeşitli kadın grupları ile ortak çalışması biliniyor. İki tarafın proje kooperasyonlarından öte, bir koalisyon olarak örgütlenme gibi bir çabaları varmı? "

Kazım Öngen -: Bu konuda bilgi sahibi değiliz.

" Seçim stratejisi bakımından, Kıbrıs solunun bir seçim bloku projesi varmı? "

- Soruyu sosyalistlere sorayım. Kıbrıs'ta sosyalistler Aralık'ta yapılması öngörülen seçimlere yönelik, bağımsız bir programa sahip mi, bu programı nasıl deglere edecek ve genel olarak, Kıbrıs halkına, seçimler üzerinden geleceklerine dair neler önerecek? "

Kazım Öngen -: artımız tüm solun tek liste olarak, bir blok olarak seçimlere katılması için çok çabaladı. Malesef CTP'li yoldaşlar bu fikri desteklemediler. Şu anda emperyalist şartlarda barışın elde edilmesi için oluşmuş olan üç parti arasında bir protokol imzalanmıştır. Bu bir nevi bloktur. Fakat, bu protokol etrafında dahi CTP'li yoldaşların birlikte çalışma istekleri fazla görünmemektedir. Barış ve Demokrasi Hareketi (BDH) içinde yer alan partimiz, BDH'nin siyaseti çerçevesinde bu protokol etrafında da olsa yakın işbirliğini elde etmek için elinden geleni yapacaktır.

Sosyalistlere sorulan soruyu anlayamadık. ÇAP partisi dışındaki partilerin tümü, BDH'yi oluşturan partiler ve CTP şu veya bu çerçevede sosyalist olduklarını söylerler, ve şimdi bu partiler sosyalizm için değil Annan Planı'nı elde etmek için bir seçim çalışması yapmaktadırlar. Tabii ki bununda sosyalizmle uzak yakın bir ilişkisi yoktur. Sorunuzu partimiz açısından ele alırsak, yine açıktır ki bu seçimlerde bağımsız bir programımız yoktur. Elde edilmeye çalışılan program, kendisine solcu, sosyalist, yurtsever vb., diyerek İnönü Meydanında toplanmış herkesin onayladığı bir programdır. Partimiz açısından bu programla bağıntılı ilave edilecek tek şey şudur: halkımız örgütlenmeli, ve eğer barışçıl yollardan bu emperyalist barışı bile bize vermezlerse, partimizin anti-emperyalist cephe hükümeti programını hayata geçirmek için örgütlü bir konum kazanmalı ve onu elde etmek için iş başı yapmalıdır. Bahsini ettiğiniz aydınlar ve sosyalistler de bu konuma destek sunmalıdır. Hem seçimler döneminde BDH'nin seçim zaferi için canla başla çalışarak, hem de zafere rağmen barış bize verilmezse, barışı yinede alacak, hem de anti-emperyalist cephe programına uygun olarak alacak bir örgütlenmeyi oluşturarak.

" Seçimlerden sonraki Kıbrıs'ı neler bekliyor. Kıbrıs solu ve sosyalistler, bu geleceğin neresinde duracak? "

Kazım Öngen -: Şu anda esas sorunumuz seçimler için örgütlenmek, seçimler için birlik olup seçimleri kazanmaktır. Seçim sonrasında, ve seçimler demokratik bir çerçevede yürütülürse seçimleri kazanacağımızın garantisinden hareket ederek iki senaryo ile karşı karşıyayız.

Birincisi seçim zaferinin anlaşma ile taçlanmasıdır. O zaman partimiz bu anlaşmanın burjuva çerçevede tutarlı bir şekilde uygulanması, bu uygulama sırasında işçi-köylü-esnaf yoksul kesimin haklarının korunması, ve de geliştirilmesi için seçim dönemindeki müttefikleriyle birlikte canla başla çalışmalarını sürdürmek siyaseti uygulayacaktır. Bu uygulama bağımsız sosyalist çalışma ile birlikte yürütülecektir. Partimizin bağımsız sosyalist çalışmasının, anlaşmayı yukarıdaki temelde uygulama ittifakına dönüşecek olan mevcut seçim ittifaklarımızı sürdürmeyi imkansız kılacağı kanısısında değiliz.

İkincisi seçim zaferinin anlaşma ile taçlanamamasıdır. O zaman partimiz tüm müttefiklerimizi partimizin anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti siyasetini elde etmek amacıyla halkımızı örgütlemeye, ve mücadeleye çağıracaktır.

" Türkiye sosyalistlerine ve soluna bir mesajınız varmı? "

Kazım Öngen -: Türkiye devrimcilerine fedakarca yürüttükleri çalışmalarında başarılar diliyor, Kıbrıs ve Türkiye'de aynı hedefe yürüdüğümüzün bilincinde olduğumuzu belirtiyorum!

Parka
Ziya Çelik

TARAFIMIZI BELİRLEYLİM

Geçenlerde herkes ekran başına kilitlendi. Türkiye-İngiltere maçı vardı malum. Umarım Türkiye maçı kazanmaz diye uzun uzun içlendim. Neden mi?

Avrupa'daki başarıları bir düşünün. Her zaferle döndüğünde zam, ekonomideki ayarlar, oymalar söz konusu oluyor. Kısacası, insanların ekran başına kitlenmesini fırsat bilerek, burjuvazinin halkın sırtından faydalanması için bin türlü oyun oynanıyor.

İnsanlar "zafer sarhoşu" olarak yataklarından kalktıklarında bir bakıyorlar zamlanmayan şey kalmamış.

Emekçi halkın sırtındaki kambur iyice bükülmüştür.

İşte bu yüzden TC'nin kazanmasını istemedim.

Kaybedenin her iki tarafının emekçilerinin olduğu bir futbol maçında nasıl taraf tutabilirsiniz ki...

Amacınıza ulaşmak için sistemin size ister istemez sunduğu çatlakları da kullanmanız gerekir. Yeter ki o çatlakların esiri olmayın.

Yani kısmi kazançlar için gervi boşlamak nasıl hatalı bir mantıksa, reform mücadelesini devrim olarak göstermek da aynı derecede hatalı bir mantıktır.

İşte bu noktada BDH ve seçimler olgusuna önem verilmelidir. Öncelikle Kıbrıs'taki çözüm ve barış mücadelesinin karakteri iyi tahlil edilmelidir. Buna bağlı olarak da bu reform mücadelesinin başarıya ulaşmaması durumundaki kayıplarımız neler olur, başarılı olursak kazançlarımız neler olur hesaplanması gereklidir. Göçün hızlanması, Kıbrıs Türkü'nün adada kalmaması, işçi sınıfı mücadelesinin birleşmemesi ve milliyetçi önderliklerin nüfusunun kırılmaması gibi kayıplarımız duruk bu seçimlere duyarsız kalmanın mantığı nerededir? Ya da söyle diyelim.

Kaybedenin her iki tarafın emekçilerinin olduğu bir seçim yarışında nasıl tarafsız kalabilirsiniz ki...

**Sosyalist
Gözlem**Özdemir
Göçer**AMAÇ DENKTAŞ'I
DEĞİŞTİRMEK Mİ?**

1976 yılından bu yana kuzey Kıbrıs'ta yer alan milletvekilliği seçimlerinden hiçbirinde oy kullanmadım. Bu bilinçli bir tercih idi.

Bu ülkenin sahte demokrasisinin figüranlarını seçmenin bir anlamı yoktu. İlk defa 14 Aralık seçimlerinde oy kullanmaya hazırlanıyorum. Çünkü bu seçimin diğerlerinden önemli bir farkı var. Bu seçimi bir referanduma dönüştürmek ve halkımızdan inkar edilen referandumu militarist rejime kendi elleri ile yaptırmak gibi bir fırsatımız var.

Ancak içim rahat değil. seçime muhalefet olarak tek liste halinde giremememizin huzursuzluğunu taşıyorum. Kuzey Kıbrıs'taki muhalif partilerin siyasi tavırlarının birbirinden farklı olması doğaldır. ama gönül arzu ederdi ki tümünü ortak bir çizgide birleştirebilim.

Bu ortak çizgi kısaca "Barış Yanlısı" olmak ifadesi ile özetlenebilir.

Barıştan yana olanlar tek liste halinde militarist Ankara -Denktaş rejimini getirmek için mücadele etmeliydi. Barış yanlıları muhalefetin ortak listesine, militarist statükonun devamından yana olanlar da Ankara- Denktaş- Derviş listesine destek verir ve seçim bir referanduma kolaylıkla dönüşürdü.

Ne yazık ki kendisini solda en büyük gören Parti, önümüzdeki görevin Ankara -Denktaş Diktası'nın planlarını bozmak olduğunu kavramadı.

Bu seçimlerin, özünde Kıbrıs Türk halkının militarist Ankara rejimine "Yeter" diyeceği bir seçim olduğunu kavramadı. Mücadelenin Denktaş'a karşı değil Ankara'ya karşı olduğunu kavramadı.

CTP Ankara'ya karşı mücadeleyi değil, Denktaş'ı değiştirmeyi hedefledi. Hatta bu amaçla Ankara'nın desteğini alabileceğini bile düşünmektedir. TC uyruklu KKTC seçmenlerinin Ankara'nın telkinleri ile CTP'yi destekleyeceğini ve böylelikle seçimi kazanabileceğini düşünmektedir.

YBH seçimlere katılmamayı düşünmektedir. Ülkemize sonradan taşınan ve militarist çevrelerin baskı ve tehditleri altında özgür iradesi ile oy kullanamayan TC kökenlilerin oy kullanmasına

karşıdır. Burada YBH'nın haklılığı teslim edilmelidir. Konuyu AB insan hakları mahkemesine götürmekle de doğru bir tavır takınılmıştır. Ama bunu seçimlerin başarısını sabote etmek isteyenleri saf dışı etmenin bir yolu olarak ele almaları gerekirdi. Nedense onlar da 14 Aralık seçimlerini salt milletvekili seçimleri gibi görme hatası içindedirler.

14 Aralık seçimleri karşısında en doğru tavır, bu seçimleri referanduma dönüştürme hedefiyle hareket eden TKP, BKP ve KSP koymuştur. Bu üç parti kendi aralarında bir ittifaka gitmişlerdir. İttifak'ın adı Barış ve Demokrasi Hareketidir. BDH önümüzdeki seçimlere tek sloganla hazırlanacak; hiçbir ekonomik vaad'te bulunmayacak. tek hedef Denktaş'ı ve hakyiyici düzenini çökertmek ve Ankara'nın boyunduruğundan kurtulmaktır.

Seçimler bu mücadelede halkı örgütlemenin önemli bir aracı olacaktır. CTP ve YBH'da aynı bakış olmaması cephenin topyekün kuruluşunu engellemiştir.

Daha sonra Statüko karşıtı tüccarların partisi ÇABP ile CTP'nin BDH ile yapmış olduğu ANNAN planı çerçevesinde bir çözümü ve Statükocu partilerle koalisyon kurmama yönündeki protokol arzu ettiğimiz sonucu elde

etmekten uzaktır.

Militarist Ankara rejimi her zamanki gibi seçimlere müdahale etmeye başladı bile. Hergün yüzlerce insan vatandaş yapılmaktadır. Sivil giyimli subaylar ve subay emeklileri ülkemizi adım adım gezerek TC kökenli insanların iradesini boyunduruk altına almaktadır.

Bu şartlarda adil ve demokratik bir seçim olması mümkün mü? Mümkün olmadığını biz de biliyoruz. Buna rağmen seçimlere inadına katılacağız. Çünkü amacımız sadece Denktaş'ı devirmek değil. Amacımız adamızı militarist Ankara rejiminin elinde rehine olmaktan kurtarmak, daha demokratik ve barışçıl bir ülke yaratmaktır.

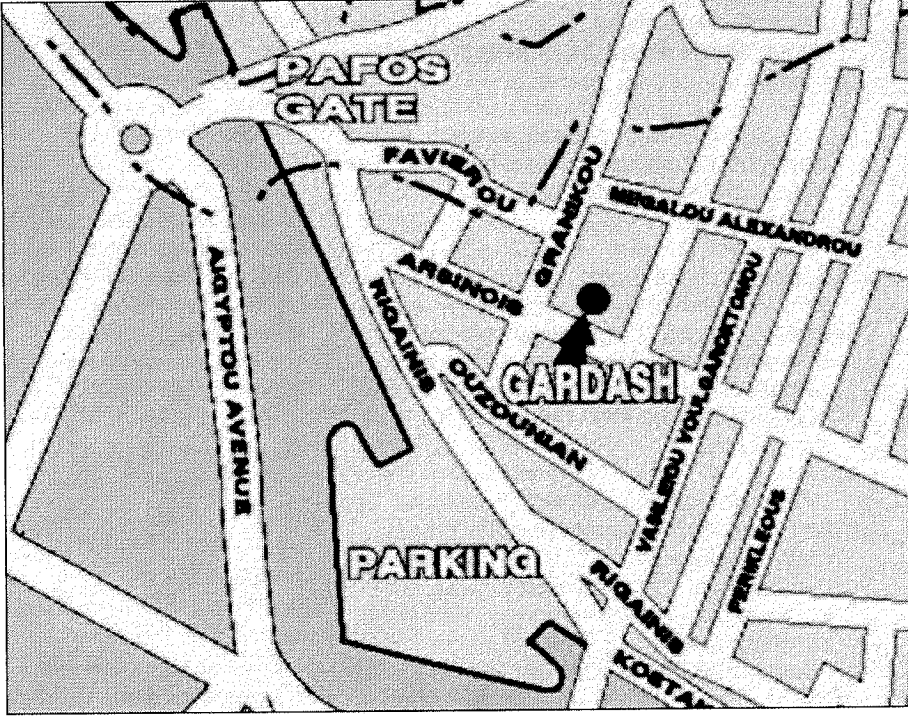
Seçimler bu amaca giden yolda halk mücadelesini örgütleyebileceğimiz değerli bir fırsattır.

Seçimlere kadar geçecek olan sürede, militarist rejimin tüm yasadışılıklarına, baskı ve tehditlerine karşı mücadeleyi örgütlemeli ve onları teşhir etmeliyiz. Bu amaçla seçim çalışmalarına paralel olarak, grevler, imza kampanyaları, boykotlar, kepenk indirmeler ve aklı gelebilecek tüm mücadele yöntemlerini kullanmalıyız.

Bu yapılmamış, zaten cılız bir cephe örgütlemekten öte gidemeyen muhalefetin başarı sağlaması mümkün olamaz.

GARDAŞ Kültür merkezi açıldı

Sonunda Açıldı

Kıbrıslı Türkler, Rumlar, Maronitler, Latinler, Ermeniler ve Kıbrıs'ta çalışan, eğitimini sürdüren bütün halklar için eğlence ve yaratıcılık merkezi GARDAŞ.

Dini etnik kimlik ve hiçbir anti-faşist unsurukabullenmeyen, her türlü renk ve ırka açık bir buluşma yeridir.

Gardaş hiçbir siyasi organizasyona ve de devlet kontrolündeki herhangi bir kuruma bağlı olmamakla birlikte, merkezimiz şu anda Kıbrıslı Türk ve Rum gençlerin girişimiyle hergün aktif bir kültür evi olarak çalışmaktadır. Gardaş Ortak Kültürel bir merkez olarak Ekim ayında gerçekleştireceği genel kurulun ardından tüzük çalışmalarını tamamlayarak, en büyük hedefi olan Kıbrıs'ta yaşayan halkların ortak yaratıcılığı, üretimi, kardeşliği, birliği ve demokratik dayanışma temelinde aktivitelerine başlayacaktır.

Gardaş Ortak Kültür Merkezi eski Lefkoşa'da Arsinois 5 numarada olup her yaştan üyelere açıktır. Gardaş'ın programında Türkçe ve Yunanca dersler, internet kafe, tiyatro, müzik ve film

kulübü, el sanatları ve ihtiyaçlar temelinde diğer birçok etkinlikler yer almaktadır.

Derneğimiz aktivitelerini yürütebilmesi için maddi destek için UNOPS'a başvurmuş bulunup, aktiviteler başvuru ile paralel bir şekilde ilerleyecektir.

Derneğimizin aynı zamanda kafeteryası olup, fiyatlar Kıbrıslı türklerin gelir seviyesi göze alınarak ayarlanmıştır. Toplantılarınızı ve de buluşmalarınızı gerçekleştirmeniz için mükemmel bir yer olan Gardaş'da aynı zamanda üyesi olduğunuz iki toplumlu gruplar için bir buluşma yeri olmaktan gurur duyuyor. Sizleri aramızda görmekten mutluluk duyacağız.

Gardaş'a hoşgeldiniz...

Tel: Gardaş: 22660198

Kostandinos: 99409928

Evren: 99757938

e-mail: gardas_nicosia@yahoo.com

**HASPOLAT'TA HAVAN
MERMİSİ PATLADI**

Neresinin askeri bölge neresinin sivil yerleşim alanı olduğu belli olmayan, askeri ve sivil alanların iç içe geçmiş olduğu, ülkemizde sivil yerleşim alanlarında bomba patlayabilmektedir. Aynı şekilde askeri bölge olduğundan habersiz resim çekmek isteyen turistler de kendilerini mahkeme önünde bulabilmektedirler.

En son Haspolat Ağıllar Bölgesi'nde sabahın erken saatlerinde patlayan havan mermisi bölge sakinlerine korkulu anılar yaşatmıştır. Havada ısıklık sesi çıkarak Ağıllar bölgesine düşmesiyle patlayan mermi ülkemizde insan hayatına önem verilmeyişinin de kanıtıdır.

BDH Serdarlı'da

Barış ve Demokrasi Hareketi (BDH) Genel Başkanı Mustafa Akıncı Serdarlı'yı ziyaret etti.

Köy ve bölge ziyaretleri kapsamında 13 Ekim, saat 19.30'da Kahveönü Meydanı'nda Serdarlı sakinleriyle bir araya gelen Akıncı, yaklaşan seçimler öncesinde BDH'nın Kıbrıs konusundaki görüş ve öngörülerini halka anlatmaya devam etti.

BDH Genel Başkanı Mustafa Akıncı, Kıbrıs Türkü'nün aydınlık yarınlara ulaşabilmesi için Avrupa Birliği temelinde bir değişimin gerekliliğini ve Annan Planı'na ilişkin düşüncelerini vatandaşlarla paylaştı.

Toplantıda, geniş kadrolu oluşumu ile Aralık seçimlerine büyük bir özgüvenle hazırlanan BDH'nın projeleri hakkında bilgiler de veren Mustafa Akıncı, seçimlerin Kıbrıs Türk halkının geleceği açısından taşıdığı öneme bir kez daha dikkat çekti.

KULİS

Halil Yılmaz

Piyanist

Sinemalarda gösterime gireceği günler herkesin ağzında olup, büyük bir izleyici kitlesi yakalayan "Piyanist" ancak geçenlerde televizyonda izleme fırsatı bulabildim. Oscar ödülleri için çoğunu toplamış olan bir film; yani popülaritesi yüksek. Ama her nedense filmi izleyenler umduğumuzu bulamadık edasıyla bahsediyordu bu filmde. Neydi bu izleyicilerin istediği? Piyanist birçok 2.Dünya Savaşı filminden farklıydı. Neydi farklı kılan bu filmi? Aslında Yönetmen Roman Polanski çok iyi bir noktaya değinmişti Piyanist'te. O toplumun üstünde olduklarını, direk ya da dolaylı şekilde belirlen AYDINLARA! Filmin ilk sahnelerinde Poloyalı bir Yahudi Piyanist olan Vladislav Szpilman'ın normal hayatını gösteriyor. Ardından ne yazık ki Nazi faşizmi kapıya dayanıyor. Yahudiler bir insandan çok hayvana yapılmayacak davranışlar ve yaptırımlarla karşılaşılıyor. Ve yaşama şansı verilen Yahudiler - hayvan mezbahasından farklı olmayan-toplama kamplarına sevk ediliyor. Ghetto isyanları patlak veriyor. Burada Polanski'nin bir belgesel niteliğinde oluşturduğu sahneleri izliyoruz. Ama bence can alıcı noktalar buraları değil. Bence Polanski'nin anlatmak istediği yani filmin anakonusu bunlar değil. Olsaydı Polanski de farklı bir yönetmen

olamazdı zaten. Burda anaconu AYDINLAR! Vladislav Szpilman'ın Ghetto'ya girmeden, girdikten sonra ve ordan kurtulduğunda!! yani her zaman bir fare gibi insanlıkla uzaktan yakından bir ilgisi kalmamış şekilde yaşaması. Ghetto isyanı patlak verirken Piyanist sadece izler gizlendiği evden. Ancak ve ancak göz yaşlarıyla destek verir orda özgürlükleri için mücadele veren soydaşlarına ve insanlara. Çünkü yapabileceği sadece budur! ona göre. Çünkü o bir piyanisttir, o bir sanatçıdır, o toplumun üstünde, onlardan farklı bir AYDINDIR! Sadece ve sadece bir parça yemek ve çalabileceği bir piyanodur istediği. Ama o kadar korkmuş ve o kadar çaresizdir ki bulduğu bir yıkık evdeki piyanoyu çalmaya caseret edemez! Sadece çaldığını hayal eder. O, özgürlük savaşçılarına bile bu desteği veremez. Onun özgürlüğü zaten gitmiştir. Nazi Subayı bile bu halini gördüğünde ona bir şey yapmamıştır. Çünkü bir fareden farkı kalmamıştır! İşte Polanski'nin anlatmak ve vurgulamak istediği anaconu bu. Mücadeleden kaçanın bir fareden farksız olduğu. Bunu usta bir dille anlatmış Polanski. Sinemadan çıkan seyirci kitlesi tabii ki bunu beklemeydi. Çünkü aydınlar "kutsal" bir iş yaparlardı; Sanat. Ama o toplumdan daha önde giden! İnsanlar mücadelede aynı

safta mılar. En önde? Piyanistin belgesel niteliğindeki çekimleri ve Andrien Brody'nin performansları da büyük bir etken ama Polanski'nin bu anakonuda durması, klasik 2. Dünya Savaşı filmlerinden Piyanist'ti ayıran en büyük etken. Bu filmi izledikten sonra acaba bizim sanatçılarımız (aydınlarımız) ne demiştir. Gerçekten merak ediyorum! Bu filmde bir şeyler çıkarmış olmalarını ümit ediyorum. Ee Polanski'nin de bir bildiği vardır tabii...

HELLİM

Mustafa Güdük

Beşparmak bir garip dağdır
Önü ardı bir değil
Akdeniz desen ha keza
Başı sonu ufuktan
Gökten gelecek hayır yok işte bize
Ey dost
Önümüzde işte sofraya
Bağdaş kuralım kalkmamaya
Gerisi bir avuç zeytin
İki parmak bura peyniri

ALMANYA'DAN RAPOR

Bertolt Brecht

Öğrendiğimize göre, Almanya'da kahverengi veba günlerinde bir makine fabrikasının çatısında birden-bire bir kızıl bayrak dalgalandı Kasım rüzgarında, özgürlüğün yasadışı bayrağı! Sulu kar düştü gökten kasvetli Kasım ortasında, ayın yedisidi ama, devrimin yıldönümü!

Bakın hele! Kızıl bayrak!

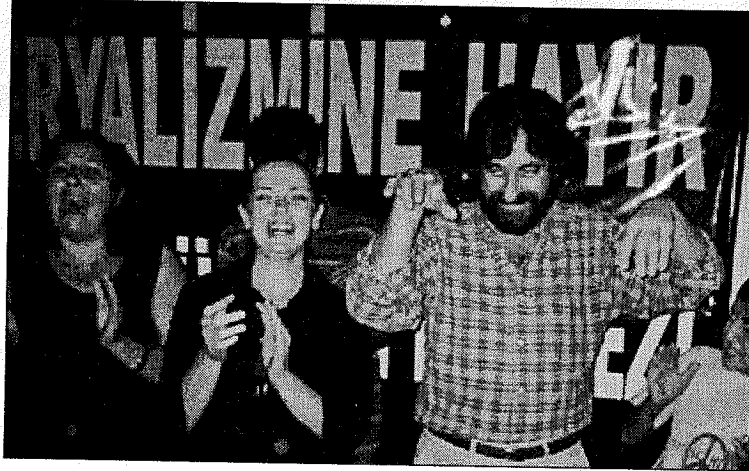
Avluda işçiler dinlenmişler, gözlerine siper edip ellerini bakıyorlar çatıya buzlu rüzgara karşı.

Birden kamyonlar geliyor "Fırtına Birlikleri"yle tıklım tıklım, ve sürüyorlar duvara doğru işçi tulumu giyen kim varsa, ve bağlıyorlar iplerle nasırlı yumrukları, ve sorgularından sonra dövülmüş insanlar çıkıyor barakalardan sendeleyerek, kanlar içinde. Adını söylememişti bir teki bile çatıya bayrağı çeken adamın.

Böylece sürdüler gık demeyenleri. Geri kalanlar da paylarını aldılar yeterince.

Ama ertesi gün yeniden dalgalandı makine fabrikasının çatısında proletaryanın kızıl bayrağı. Yeniden duyuldu ölü gibi sessiz kentte "Fırtına Birlikleri"nin ayak patırtıları. Avlularda görülmez oldu hiçbir erkek. Yalnız kadınlar, yüzleri taş gibi, bakıyorlar çatıya buzlu rüzgara karşı gözlerine siper edip ellerini.

Ve başlıyor dayaklar bir kez daha. Sorgularda kadınların dedikleri hep şu: Bir yatak çarşafıdır o bayrak, içinde dün ölen birini taşıdık. Rengi yüzünden suçlayamazsınız bizi. Öldürülen adamın kanı bulanmıştır ona, rengi ondan kırmızı.

EKİM KÜLTÜR SANAT ÜRETİM MERKEZİ BEŞİNCİ YAŞINI KUTLADI

EKİM Kültür Sanat Üretim Merkezi, kuruluşunun 5. yılını EKİM lokalinde gerçekleştirdiği bir gece ile kutladı. 3 Ekim Cuma günü yapılan kutlamaya, yaklaşık 100 kişi katıldı. Gecenin açılışında bir konuşma yapan EKİM Kültür Sanat Sorumlusu Zehra Cengiz, EKİM'in kuruluşundan bugüne kadar, emekçi halkın içerisinde mücadelesini sürdürdüğünü, karşılaşılan baskılara, zorluk ve zorlamalara rağmen mücadelesini yılmadan sürdüreceğini belirtti.

Konuşmasında EKİM'in projelerine ve ürettiklerine de değinen Cengiz, şimdiye kadar çıkartılan iki büyük tiyatro oyununun ada çapında yankı uyandırdığını, EKİM'in ideolo-

jisi dahilinde çalıştığını, satrançtan müzik grubuna, eğitim çalışmalarından BDH sürecine verdiği katkıya kadar, bir çok etkinlik içerisinde mücadelesini sürdürdüğünü kaydetti.

Cengiz'in konuşmasının ardından EKİM Kültür Sanat Sorumlusu Fügen Ecer'in yönetimindeki dans ekibinin gösterisinden sonra kesilen pastalar ve atılan sloganlarla EKİM'in 5. yılı kutlandı.

Ardından sahne alan EKİM Müzik grubu, çalıp söylediği marşlar ve türkülerle, katılımcılara coşkulu anlar yaşattı. Hep bir ağızdan söylenen türküler, çekilen halaylar ve çok sıcak bir ortamda gerçekleşen sohbetlerin ardından gece, 23:30 sularında sona erdi.

Nazlıca

Nazlı Şahin

Guernica'dan Irak'a

Picasso, Guernica tablosuna işaret ederek, "Siz mi yaptınız" diye soran Alman subayına "Hayır siz yaptınız" diyerek cevap verir.

Hiroşima'dan, Nagazaki'den, Asya'dan, Afrika'dan, Ortadoğu'dan geriye kalan ve hala devam eden Irak utanç tablosunun ressamının kim olduğu sorusunun yanıtı ise, Picasso'nun Alman subayına verdiği yanıtı gibi saklı durmuyor. ABD ve Avrupa emperyalistleri bu utanç tablolarını yaşatanlardır, bu gün bunu bütün dünya halkları biliyor.

Emperyalistlerin yayılmacı politikalarını hayata geçirmek için kolları sıvayan uşakları, bu gün onlara hizmet etmekten geri durmuyor ve kendi halkını yoksulluğa açlığa götüren politikalarını uygularken, gençcek bedenlere ölüm getirecek savaş politikalarını da uygulamaktan geri kalmıyorlar. Halkın neredeyse tamamının karşı çıkmasına rağmen Türkiye egemenleri Irak'ta ABD askerlerine kalkan olsunlar diye 10.000 Türk askerini Irak'a gönderme kararı alıyor.

Bütün bunlara dur diyecek tek güç kalkan kendisidir. Demokrasinin ve barış yanlısı emekçilerdir bu canavarları durdurabilecek tek güç.

Yaşamımızı yok etmek isteyen emperyalistler ve onların uşaklarına dur, yeter artık diyebilmek için emekçilerle kolkola barış kavgasının içerisinde yer almalıyız.

Çünkü yaşamı kuran, yaşamı güzelleştiren ve insana yakışır şekilde yaşamak isteyen bizleriz. Üreten biz isek, yönetende biz olmalıyız.

Tarihten günümüze ülkelerin kurulmasının ve ülke topraklarında yaşamların başlayıp devam etmesinin kendi egemenliklerinin eseri olduğunu söyleyen yönetenlere, ve halkı ancak ve ancak "sizlerin iyiliğini biz düşünüyoruz"safsataları ile kandırmak isteyenlere işçi sınıfının şairi Bertolt Brecht şöyle sesleniyor;

Yedi kapılı Teb şehrini kuran kim?
Kitaplar yalnız kralların adını yazar.
Yoksa kayaları taşıyan krallar mı?
Bir de Babil varmış boyuna yıkılan,
kim yapmış Babil'i her seferinde?
Yapı işçileri hangi evinde oturmuşlar
altınlar içinde yüzen Lima'nın?
Ne oldular dersin duvarcılar Çin Seddi bitince?

Yüce Roma'da zafer anıtları dikenler?
Sezar kimleri yendi de kazandı bu zaferleri?

Yok muydu saraylardan başka oturacak yer
dillere destan olmuş koca Bizans'ta?
Atlantis'de, o masallar ülkesinde bile,
boğulurken insanlar uluyan denizde bir gece yarısı,

bağırıp imdat istedilerdi kölelerinden.
Hindistan'ı nasıl aldıydı tüysüz İskender?
Tek başına mı aldıydı orayı?
Nasıl yendiği Galyalıları Sezar?
Bir aşçı olsun yok muydu yanında onun?
İspanyalı Filip ağladı derler,
batınca tekmi filosu.

Ondan başkası acaba ağlamadı mı?
Yedi Yıl savaşını İkinci Frederik kazanmış ha?

Yok muydu ondan başka kazanan?
Kitapların her sayfasında bir zafer yazılı.
Ama pişiren kimler zafer aşını?
Her adımda fırt demiş fırlamış bir büyük adam,
ama ödeyen kimler harcanan paraları?
İşte bir sürü olay sana
ve bir sürü soru?

Sorulara cevap bellidir bu gün.
Emperyalistlere karşı zafer kazanmak bizlerin ellerindedir bu gün.

Savaşsız ve sömürsüz bir dünyayı ancak emekçilerin güçlü kolları kuracaktır.

Yaşamını çalmak isteyenlere karşı gözünü ve kulağını aç, susma, gör olup bitenleri ve haykır, direnmek için kavgaya hazırlan, seni kandırmalarına izin verme, senin için yola çıkan barış ve demokrasi isteyenlere katıl.

Çalışan sensin, üreten sensin, yönetende sen ol.

STALİN İNSANLIKTIR

(Geçen sayıdan devam)

BURJUVAZİNİN İKTİDARINI KORUMAK İNSANLARIN KATLİNİ KORUMAKTIR-İNSANLIK DÜŞMANI SUÇTUR!

CTP Gençlik karayüz tespitinde Lenin'e de ulaştı mı? Bekleyin gençler yakında (Ümit efendiyle birlikte) Lenin'e de bu lafları atacaksınız. Onu da canı, gaddar ilan edeceksiniz. Görünen köy kılavuz istemezmiş.

Lenin'e gelelim. İç savaşıyla ilgili olarak Lenin ne der bilirmisiniz siz? İmkânı yok bilmenize.

Bolşeviklere her yandan, sosyal demokratlar saflarından da saldırı gelmektedir. İç savaş yaparak insanları öldürüyorlar, barbar, canı, gaddar herifler bunlar. (Ümit beyinizi okuyunuz ve öğreniniz).....

Lenin'in cevabı basit. İnsanların ölmesini önlemek için bizim bu iç savaşı en kısa zamanda zafere ulaştırmamız lazım. Savaşı kararlı ve tutarlı bir şekilde yürütmemiz ve sonuçlandırmamız lazım. Savaşı uzatmak isteyen, daha çok daha çok insanın katline yol açmak isteyen burjuvazidir!

Veya Fransa'da Komüne bir bakalım. Burjuva Fransa ve Almanya savaş yapıyorlar. Avrupa'da etkinlik meselesi. Milyonlar ölüyor. Almanya galip geliyor. Fransız ordusu silahsızlandırılıyor. Olacak ya, işte o gaddar, canı takımı Komüncüler Paris'te iktidarı ele geçiriyor. "Fazla insan ölmüyor", ama ölüm var tabii ki. Dedik ya Komüncüler gaddar, canı. Bu gelişme üzerine ne oluyor? Bilmez mi CTP Gençlik? Anlatalım. Almanlar Fransız ordularına silahlarını geri veriyor. Fransız ordusu, burjuva ordu Paris'i kuşatıp topa tutuyor. Barikat barikat katliam yapıp, bu arada komüncülerin en kahraman savaşıları arasında olan kadınları da katledip, komünü yenilgiye uğratiyor. Katliam bitiyor mu? Tabii ki hayır. Komüncüler kurşuna diziliyor!

Günümüzden örnekler? Ne gereği var ki? CTP ve CTP Gençlik gerçekçidir. İyi bilir gerçek durumu. AKEL de öyledir. Formüllere takılıp kalmazlar bizler gibi?

Ama kısaca: 40 milyon öldü ve ölecek. Her yıl. Hatta daha fazlada ölecek. Kim iktidarda? Burjuvazi. Silahlamaya harcanan miktar insanların hepsinin yaşamasını, hemde bolluk içinde yaşamasını garantiler. Ama harcamalar silahlanmaya gidiyor. IMF politikalarını uygulamayı red eden işçilere karşı darbeler hazırlanmasına, toprak diyen köylülerin katledilmesine gidiyor harcamalar. Savaş yapmayı insanlık düşmanı suç ilan eden Stalin'in prensibine uyulsa bunlar olur mu? Olmaz. Bunca harcama savaş için yapılır mı? Yapılmaz. Savaş için propaganda yapanlar, o Hollywood'un Rambosu'ndan tutun da ülkelerini savaşa sokmak için ve başka ülkeleri de savaşa çekmek için propaganda yapanlar var olabilir mi? Olamaz. Ama onlar varlar! Hem de iktidardalar!

Bunlara karşı ya orada ya burada, ya şimdi ya başka bir gün işçiler, köylüler, uluslar, ülkeler isyan edecekler. Birileri, ümit ederiz komünistler, bu isyanın başına geçecekler. Şu veya bu parti, örgüt bu işin başına geçecek. Bu isyan sırasında insanlar ölecek. İsyancılar da insan öldürecek. İsyancılar mı canı ve gaddar olacaklar? Onların önderi mi canı ve gaddar olacak? Yoksa onlar, insanların ölümünü durdurmak isteyen, insanların birbirlerini öldürmelerini, ulusların ve ülkelerin birbirlerine karşı savaşmalarını,

birbirlerini öldürmelerini önlemek isteyenler midirler? İsyancılar zafer kazandıklarında, iktidara geldiklerinde iktidarını yitiren burjuvazi mevcut siyasetini değiştirip insancillaşacak mı? Savaşı ve hatta propagandasını insanlık düşmanı suç ilan edecek mi? İnsanları açlıktan kıran siyasetleri empoze etmekten, bu siyasetleri uygulamak için savaşlar, dar-

beler, ölüm mangaları hazırlamaktan vaz mı geçecek?

Bugünün dünyasında burjuvazinin iktidarının korunmasına katkıda bulunmak demek, burjuvazinin her gün ve her saat işlemekte olduğu insanlık düşmanı suçlara ortaklık etmek demektir. Daha çok insanın ölümüne katkı koymak demektir. Ve bugün, burjuvazinin devrilmesini sağlamak için çalışmak, bunda ısrarlı ve inatçı olmak demek, daha az insanın ölmesini garantilemek demektir. Hiçbir insanın ölmemesini garantilemek imkansızdır. O sonucu elde etmek için burjuvazinin dünya üzerindeki hakimiyetine son vermek gereklidir. Ve işte komünizmin anlamı da burada yatar.

Komünistler tek bir insanın bile ölümünü önlemek için barbar burjuvaziye karşı kararlı ve can bedeli bir çalışmanın gerekliliğini bilen, bunu herkese kavratın insanlardır. Onla, her yıl 40milyon insanın ölüsü üzerinde insanlık edebiyatı yapan burjuva kuyrukçusu, burjuvazinin insanlık düşmanı suçlarının suç ortağı değildiler!

Tekrarlıyalım: Stalin'in Sovyetler Birliği diğer ülkelere ve milletlere karşı savaş yapıcılığını, dahası savaş propagandası yapmayı insanlık düşmanı suç olarak ilan etmiştir. (Tam bir silahsızlanma da önermiştir!) Stalin'e canı deyip, bugün bu persibi red eden, insanlık düşmanı suç savaşı sırasında göstermelik "sivilleri koruma" derecesine düşüren, bu arada hem bombalarla hem de savaşın yol açtığı açlık, susuzluk ve hastalıkla kırdığı, öldürdüğü sivilleri "savaşın kaçınılmaz sonucu" ilan eden, üniforma giymiş asker gençlerimizi insandan saymayan hayvanlara ortaklık edenler, Stalin'in perensibini değil de bu hayvanların prensibini savunanlar, işte bunlar canı ve gaddardır. İşte bunlar insanlık düşmanı hayvandır. İnsan canına değer vermeyen karayüzlerdir!

Stalin? Stalin tüm yaşamını insanların ölümünü önlemeye, onların burjuvazi tarafından kırılmasını, katlini önlemeye, onların barış ve bolluk içinde yaşamasını sağlamaya adanmış bir komünisttir. Stalin savaş yapıcılarını

insanlık düşmanı suç işleyen hayvanlar olarak ilan eden, insanlar açlıktan ölümlerine yiyecek maddelerini denize döken, çiçkilere yiyecek üretmeyi yasaklayan hayvanlara hayvan oğlu hayvan, manyak burjuva barbalar diyen, sosyalizmin yenilgiye uğraması şartlarında dünyanın barbarlığa, köleliğe geri döneceğini bize öğreten yüce bir insan,

türü de vardır. Böylece ücretler açık sınırlarında altına çekilir. Şu anda dünyanın dört bir yanında köle şartlarında çalışan işçiler vardır. Bunlar gelişmiş ülkelerin en meşhur tekelleri için mal üretmektedirler. Köle kadınlar, bunlar arasında eski Sovyet kadınları da vardır, vücudunu satmaktadır. CTP Gençlik bundan haberdar ümit ederiz? En azından Coca Cola ile bağıntılı son kampanyayı duydular her halde? Açlıktan ölümler karşı karşıya bırakılmış anneler çocuklarına yemek vermek yerine o bir parça yemeği kendileri yemekteler. Yamyamlık, yani insan eti yemek böylesi şartlarla karşılaşan pek çok insan için geçerli bir yaşam aracına dönüşmüş vaziyette.

Yani, ve maalesef insanlık gerek maddi yaşam şartları olarak, gerekse insanlık bilinci olarak insanlığa uygun olan durumdan oldukça uzaktır.

İnsanların insanlığa layık bir yaşama kavuşması için kim mücadele etmektedir? Komünistler. İnsanların insanlığa layık bir yaşama ve böylece tam ve kesin bir insanlık anlayışına kavuşmasını nasıl elde edeceğiz? Komünizmi inşa ederek!

İyi ama, bu sonucu elde etmek için sınıflar arası mücadelede tutarlı bir bilinç ve kararlı bir siyasi yapıya sahip olmak zorundayız. İnsanlar arasında birbirlerine karşı saygı, birbirlerini kollamak ve korumak, insan canına kıymamak bilinci gökten düşen şeyler değildir ki. Bu şartlar bugün yoksa, insanlar savaşlarla, bolluk içinde yoksulluk üzerinden açlık, susuzluk ve hastalıklarla kırılıyorsa, yaşam kavgasının rekabeti onları birbirlerine karşı insanca tavırdan gerisin geri geldiğimiz yere, hayvanlar alemine geri götürüyorsa, bu mevcut şartları ortadan kaldırmadan insanlığa nasıl ulaşacağız? İnsanların birbirleriyle rekabet, hem de öldüresiye bir rekabet içinde olmalarına nasıl son verecek, insanlar arasında işbirliği ahlakı ve anlayışını nasıl elde edeceğiz? Burjuvazinin iktidarı buna izin veriyor mu?

Vermiyor!

İnsanlık bilincine varmak demek, sınıfların ortadan kaldırılmasının gerekliliği bilincine varmak demektir. Bu bilince sahip olmayan, bu bilince uygun bir siyasi çaba ve yaşam tarzı içinde olmayan hiçbir kimse insanlık kavramını, insanlığın ne anlama geldiğini tam olarak idrak edememiştir. İnsanlığı savunmak adına yaptığı işlerde ve ettiği laflarda insanlığa zarar verici, hayvanlık alemini savunucu işler ve laflar yapacaktır.

Bu işin seçeneği ve dolayısıyla lami cimi yoktur. Ya burjuvaziye ve onun insanların milyonlarca katline yol açan düzenini yok etmek için savaşacak, her şeye bu açıdan yanaşacaksınız, ya da burjuvazinin yaşamını uzatmasına, burjuva düzenin yaşamını uzatmasına ve dolayısıyla da milyonlarca insanın burjuvazi ve burjuva düzen tarafından katline katkı koyacaksınız. Siyasette işler böyle yürüyor. Siyasette yer alan her bir kişi ya karayüzü bir gaddar katildir-burjuvazi ya burjuvaziye katkı koymaktadır, böylece her yıl 40 milyon insanın katline katkı koymaktadır (yoksa onlar insandan sayılmıyor mu?), ya da burjuvazinin yenilgisi için canla başla çalışır, ve böylece milyonlarca insanın katlinin önlenmesi için çalışan olur. Bu arada bu çalışma içinde olanlar burjuvazinin onlara karşı savaş yapmayacaklarının garantisini veremez. Tam tersine, burjuvazinin onlara karşı savaştığının ve de savaşacağının bilincindedirler. Stalin gibi!

Devamı edeceğiz...

insanlığın simgesidir. Geçtim milyonlarca insanın katline, tek bir insanın katline karşı da nefret anlayışının yayıcısı, insanları tek tek veya milyonlarca öldürmeyi planlıyanlara karşı azılı bir düşmanlık hissinin, o barbarlara karşı mücadele azminin yayıcısı, yani insanlığın işiğidir! Faşizmi yenilgiye uğratmak, böylece daha az insanın ölümünü garantiye almak için Nazi generale karşı kendi oğlunu takas etmeyecek kadar tüm insanlık için sevgi ve fedakarlık ruhuyla dolu, faşizm düşmanlığıyla ele ele giden, gitmek zorunda olan bir insanlık aşığdır. Komünisttir de onun için! Komünizmi ve burjuvaziye iyi bilir de onun için! Her yıl 40 milyon insan cesedi üzerinde insanlık edebiyatı yapan bir burjuva, veya burjuva kuyrukçusu bir canı değildir o! O canileri iyi bilirdi. Onları bitirmek gerektiğini de! Sınıf savaşında proletaryanın, yani insanlığın yanında bir savaşçıydı o!

İNSANLIK VE SINIF SAVAŞIMI

İnsanlar içinden çıktıkları hayvanlar aleminin kalıntılarından kurtulmuşlar mıdır?

Maalesef hayır!

Bunun en bariz örneğini kapitalistler sergilerler. Balta girmemiş ormanlarda, hayvanlar arasındaki yaşamda geçerliliğini koruyan gücünün güçsüzü hayatta kalmak için öldürüp yemesi, yani "yaşam kavgasında gücünün yaşaması" ilkesinin en vahşice örneği kapitalistler arasında geçerliliğini korur. Güçlü kapitalist, güçsüz kapitalisti öldürür. Yok eder. Kapitalistler arası rekabet adı verilen şey budur. Bu ekonomik olarak elde edilir, diplomatik olarak elde edilir, son tahlilde de savaşla elde edilir.

Günümüz dünyasında, yoksul sınıflar saflarında da kapitalistler tarafından sürekli bir rekabet örgütlenir. İş bulabilmek için, daha iyi bir iş için alttaki sınıflar arasında sürekli bir rakebet örgütlenir. Bugünlerde geri ülkelerin daha ucuza çalışan işçileriyle, gelişmiş ülkelerin daha fazla ücrete çalışan işçileri arasında örgütlenmekte olan rekabet

Türkiye'den haberler... Türkiye'den haberler...

Türkiye'de Irak'a Asker Gönderme Politikasına Karşı Tepkiler Büyüyor

TC Hükümetinin Irak'a asker gönderme politikasına İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi'nden tepki geldi. İHD İstanbul Şubesi yaptığı basın açıklamasında Irak'taki işgale ortak olunmaması, halklar arasında düşmanlık tohumları ekilmemesi gerektiğini ve Ortadoğu'daki tek çözümün işgal politikaları ve provakasyonların sona ermesi ile gerçekleşeceğini belirtti.

Bunun yanı sıra, Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu yaptığı açıklama ile DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin "Teskereyi durduralım, işgale ortak olmayalım" sloganıyla başlattığı eylemliliğe destek verdiğini açıkladı.

Uluslararası Af Örgütü de yaptığı açıklama ile Irak'taki işgalin insan haklarına karşı giriştiği saldırıların artarak devam ettiğini ve bu ihlallerin derhal durdurulması gerektiğini kaydetti.

Emek-Barış-Demokrasi Forumu ise, bir bülten çıkartarak, yağmacı, istilacı Genel Kurmay'ın ve gerici AKP Hükümetinin küçük bir azınlığın mutluluğu ve refahı için halkın evlatlarının pazarlandığını, savaşın sonuçlarını, yıkımlarını belirterek askerden firarın meşru ve demokratik bir hak olduğunu, ana-babaların çocuklarını askere yollamamaları gerektiğini kaydetti.

Eylemlerin Ardı Arkası Kesilmiyor

ANKARA: KESK, TMMOB, DİSK ve TTB'nin çağrısıyla teskerenin çıkmasına ve kirli savaşa ortak olunmasına karşı çıkan 1500 kişilik kitle Meclis önünde toplanarak AKP hükümetini protesto etti. Ezilenlerin Sosyalist Platformu (ESP) aktivistleri de toplanarak AKP Hükümetini protesto ettiler ve teskereye karşı toplanan 25 bin imzayı meclise götürdüler.

İSTANBUL:

İstanbul'da da beş ayrı eylem vardı. Taksim Meydanı'nda toplanan savaş karşıtları, hükümetin politikalarını protesto ettiler. Polis tarafından ablukaya alınan eylemciler, eylemlerine devam ettiler. Eylemciler adına bir basın açıklaması yapan DİSK Başkanı Süleyman Çelebi, Irak'a asker göndermenin savaşa ve işgale ortak olmak olduğunu belirtti.

"Kuzey Irak Bahane, Dolarlar Şahane", "Önce 358 Milletvekili ve Çocukları Gitsin" gibi dövizlerin de taşındığı eylem sloganlarla sona erdi.

İstanbul'da ikinci eylem Beyazıt'ta gerçekleşti. Yaklaşık 200 kişilik öğrenci grubu, pankartlarıyla birlikte Beyazıt alanına yürüdüler ve AKP Hükümetine 6. Filo olaylarını hatırlattılar.

Üçüncü eylem ise Üsküdar'daydı. İstanbul Demokratik Lise Birliği'nden gençler kendilerini Üsküdar Amerikan Lisesi'nin kapısına zincirlediler. Öğrenciler, polislin müdahalesine uzun süre direndiler. Öğrenciler daha sonra gözaltına alındılar.

Savaşa ve işgale Hayır diyen partiler de, Ümraniye'deki AKP binasının karşısında bir eylem düzenlediler.

Yine Irak'a asker gönderme politikası ile teskerenin çıkmasını, Irak'taki işgali protesto eden 32 genç, Boğaziçi Köprüsü'nde yürüyüş düzenledi. Halkevleri ve Öğrenci Koordinasyonlarından gençler, polislin saldırısına uğradılar ve gözaltına alındılar.

İZMİR:

İzmir'de de sayıları iki bini aşkın kitle, yolu trafiğe kapatarak AKP İl Binası'na yürüdüler. Islık ve alkışlarla süren eylemde sık sık "Amerikan Askeri Olmayacağız", "İşgal Değil, Direniş Destek" sloganları atıldı.

MERSİN:

Mersin'de de savaş karşıtları teskereyi ve işgali protesto ettiler. DEHAP İl Binası önündeki eylemden sonra da DEHAP İl Başkanı ile çok sayıda partili gözaltına alındı.

ANTALYA:

Teskerenin meclisten geçmesi üzerine Antalya Sağlık Emekçileri Sendikası önünde toplanan yaklaşık 400 memur, teskerenin çıkmasını ve Irak'taki kirli savaş ile işgali protesto ettiler. Eylemde "Katil ABD, İşbirlikçi AKP", "Çıktı Teskere, Meclis Gitsin Askere" sloganları atıldı.

ADANA:

Asker Aileleri ve Adana Emekçi Kadınlar Birliği üyeleri, 30 Eylül'de Adana Emekçi Kadınlar Birliği(EKB) merkezinde bir araya gelerek AKP Hükümetine haykırdılar; "İşgale Verecek Oğlumuz Yok!"

Toplantıda "Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak", "Çocuklarımızı ABD Askeri Yapmayacağız" yazılı dövizler de dikkat çekti.

Yapılan ortak basın açıklamasında bir avuç azınlığın milyonların kanı üzerine saray köşelerinde pazarlık yaptıklarına, bu pazarlığın içinde olan insanların da Sabancı'nın veya Hilmi Özkök'ün oğulları olmadığına, söz konusu insanların işçi ve emekçilerin, halkın çocukları olduğuna değinildi.

TÜM BEL-SEN'Lİ EMEKÇİLERİN DİRENİŞİ SÜRÜYOR

Tüm Bel-Sen'e üye kamu emekçileri, geçtiğimiz günlerde İstanbul-Kadıköy'den başlattıkları Ankara yürüyüşünü tamamladılar. "Yaşasın Sendikal Mücadelemiz", "Söz, Yetki, Karar Çalışanlara" sloganlarıyla hareket eden emekçiler, aylardır ödenmeyen maaşlarının derhal ödenmesini, devlet güvencesi istediklerini belirttiler. Polis tarafından şehre alınmayan işçilerin Kızılay'a yürümeleri engellendi. KESK Başkanı'nın görüşmeleri sonucunda işçilerin yürümelerine izin verildi. Yürüyüşe geçen Tüm Bel-Sen'li işçiler, Zafer Çarşısı'nda kendilerini bekleyen emekçilerle buluştular. Burada yapılan konuşmalarda, bütçenin emekçilere değil de savaşa aktarılmasına tepki gösterildi. İşçiler, sorunları çözülene kadar Ankara'dan ayrılmayacaklarını belirttiler.

BAKIRKÖY-SÜMERBANK İŞÇİLERİNDEN EYLEM

Bakırköy-Sümerbank işçileri, özelleştirmeye karşı, işyerlerini sattırmayacaklarını belirterek eşleri ve çocukları ile birlikte bir yürüyüş düzenlediler. Birçok sendika ve partinin de desteklediği eylemde sık sık "Yaşasın Sınıf Dayanışması", Şalter İnecek, Bu İş Bitecek", "Sümerbank-TEKEL-Telekom Omuz Omuz" sloganları atıldı. Eylemciler ayrıca, işçilerin sorunlarına ilgisiz ve suskun kalan Türk-İş'i de protesto ettiler.

FANSET İŞÇİLERİNİN DİRENİŞİ SÜRÜYOR

Sendikaya üye oldukları için fabrikadan atılan işçileri, arkadaşlarının kararlı mücadelesi sonucunda tekrar işe almak zorunda kalan patronun yeni saldırısı karşısında FANSET işçilerinin iş bırakma eylemi 13. gününe girdi. Patronun tekrardan işten çıkarmalara başlaması üzerine taleplerini bir liste halinde patrona sunan işçiler, sendikal hakkın tanınmasını, işten atılan arkadaşlarının tekrar işe alınmasını ve toplu sözleşme taleplerini dile getirdiler. İşçiler, talepleri yerine getirilene kadar mücadelelerine devam edeceklerini belirttiler.

ANTAŞ KARGO'DAKİ DİRENİŞ, GREVLE TAÇLANDI

Antaş Kargo Şirketi'nde patronun tüm işçileri işten atması ve işyerinin adresini de değiştirerek hile yoluna başvurması üzerine direnişe geçen işçilerin mücadelesi yaklaşık üç aydır sürüyor. İşçiler, patron toplu sözleşme masasına oturana, işçilerin haklarını, taleplerini, insanca yaşama isteklerini kabul edene kadar mücadelelerine devam edeceklerini, bunun bir adımı olarak da, işyerine direnişin üçüncü ayına girerken GREV kararını ilan eden bir pankart astıklarını, başından beridir yanlarında olan sendikaları TÜMTİS ile mücadelenin bundan sonra daha da şiddetleneceğini söylediler.

TEK TİP ELBİSE UYGULAMASINA PROTESTO

İHD İzmir Şubesi cezaevlerinde tek tip uygulamalarına geçilmesini protesto etmek için, Konak Sümerbank önünde bir basın açıklaması yaptı.

İHD'nin cezaevlerinde tek tip elbise uygulamasına geçilmek için hazırlanan yasa tasarısına karşı yaptığı eylemde "F tipi hücrede tecrite-işkenceye son", "Faşizme karşı omuz omuz", "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek" dövizleri ve 19 Aralık katliamının fotoğrafları taşındı.

Eylemde "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek", "İçerde dışarda hücreleri parçala", "Tek tip elbiseye hayır" sloganları atan insan hakları savunucuları, alkışlarla yürüyüşe geçti. Konak Postanesi önüne gelen kitle, eylem sırasında yere serdikleri temsili tek tip elbiseyi Ceza ve Tevkif Evleri Genel Müdürü Suat Ertoş'un'a gönderdiler.

PABAHÇE İŞÇİLERİNE JANDARMA SALDIRISI

Eskişehir-Paşabahçe işçileri, direnişlerinin 6. gününde, 2 Ekim'de jandarmanın saldırısına uğradı. Gözaltına alınan ve araçlara bindirilen işçiler, şehre uzak bir yere terk edildiler. Fabrika dışındaki direnişçi 300 işçi de yaşanan olay karşısında suskun kalmadı ve sloganlarla olayı protesto ettiler. İşçiler, patronun tüm çabalarına, oyunlarına rağmen direnişlerinin devam edeceğini vurguladılar.

Kavgamız

ykavgamiz@yahoo.com

Yusuf ALKIM

Amaç Kandırmak mı, Kurtarmak mı?

Tarih 26 Aralık 2002,

Yer İnönü Meydanı,

Bu Memleket Bizim Platformu çağrısı ile meydana toplanan on binler hep bir ağızdan "26 Aralık Deklerasyonu"nu onayladılar.

Deklerasyonun 6. Maddesi aynen şöyle idi:

"Barış taraftarı tüm siyasi parti ve örgütleri, Barışa kadar ortak eylem yapmaya, BİRLİKTE davranmaya, DAYANIŞMAYI geliştirmeye ve Barışa kadar azimle BİRLİKTE mücadeleye davet ederiz".

Bu deklarasyon sonraki mitinglerin tümünde de sayısı katlanarak artan onbinlerce tekrar tekrar deklere edilip onaylandı.

28 Şubat gelip geçince ve bizim defalarca tekrarlayıp anlatmaya çalıştığımız gerçekleşince, yani emperyalistlerden medet umularak bu işin olmayacağı anlaşılmaya başlanınca, gözler Aralık ayında yapılacak "seçimlere" çevrildi.

İlk önce ortak eylemler bitti.

Daha sonra tam bir eylemsizlik dönemine girildi.

Birlikte davranmak bir yana, ayrı bile davranılmaktan kaçınıldı.

Bırakın dayanışmayı geliştirmek, tam tersine bölünme hedeflendi.

Önce CTP "seçimlere" ayrı gireceğinin sinyallerini verdi ve daha sonra bunu kamuoyuna duyurdu.

Meydanlarda onbinler tarafından deklere edilenler raflara kaldırıldı.

Kimilerine göre zaman artık BİRLİKTE davranmak zamanı değil, ayrı cepelerden statükoya saldırmak zamanı idi.

Halk için, halkın istencini önemseyerek siyaset yapanlar ise halka kulak verdi.

Üç siyasi parti ve bir çok sivil toplum örgütü tüm ideolojik ayrılıklarını bir kenara bıraktı ve halka verdikleri sözü tutarak "BARIŞ VE DEMOKRASİ HAREKETİ" ni oluşturdu.

Bu siyasi partiler içinde KSP "Annan Planı"nın bir burjuva emperyalist plan, AB'nin ise emperyalist bir kurum olduğunu savunmasına rağmen, halkı örgütleyebilmek ve kurulu statükoyu sona erdirmek için bu BİRLİKTElikte yer almayı başarabildi.

Diğer partilerin de gösterdiği siyasi irade ve samimilik gerçekten takdire değerdir.

Takdir edilemeyecek olanlar ise, halka verdikleri sözleri unutan ve halka yalan söyleyenlerdir.

"Seçimler"e katılacak olan Barış ve Çözüm yanlısı üç siyasi oluşum bulunmaktadır.

Bu oluşumlar bundan bir süre önce bir protokol imzalamışlardır.

Bu protokolda BİRLİKTELIK portresi çizilmiş ve üç oluşumun "seçimlerden" önce ve sonra birlikte hareket edeceği açıklanmıştır.

Şuan önümüzde bir bildiri duruyor.

Bu bildiri bundan yaklaşık bir hafta önce "CTP-Birleşik Güçler (CTP-BG)!!!" tarafından basılmış.

İçinde yazan bazı cümleler ise aynen şöyle:

"29 Eylül 2003'te halkımızın özlediği toplumsal ve siyasal birleşimde yer alan tüm güçler ve CTP-BG Deklerasyonu..."

"Birleşmeyi, "CTP-Birleşik Güçler"de gerçekleştirdik."

"...CTP-BG, seçim dönemi ve daha sonra kurulacak olan hükümet için toplumumuzu AB'ye taşıyabilecek yegane güçtür."

Şimdi CTP-BG Parti yöneticilerine soruyorum,

Nerede "toplumsal ve siyasi birleşme" sağlanmıştır? Ve Hangi "tüm güçler" CTP-BG içerisinde yer almaktadır?!

"Birleşmeyi gerçekleştirdik" derken hangi birleşmeden bahsediyorsunuz?!

Ve "yegane güç CTP-BG" diyerek sizin dışınızdakilerin bu işi yapamayacağını mı kastediyorsunuz?!

Hani protokol imzalanmıştı?!

Hani seçime kadar ve seçimden sonra birlikte hareket edilecekti?!

Dahası 10 Ekim akşamı yapılan "Yeni Kıbrıs Kurucular Şöleni"nde CTP-BG Başkanı M. Ali Talat'ı "Yeni Kıbrısın Yeni Lideri ve Kıbrıs Türk Halkının Yeni Görüşmecisi" diye anons ederken halktan ne zaman böyle bir yetki aldınız?

26 Aralık 2002'de İnönü Meydanı'nda Halka verdiği sözü tutan tek oluşum Barış ve Demokrasi Hareketi'dir. Verilen bu sözden yaklaşık bir yıl sonra, 14 Aralık günü sandıklardan çıkacak olan da meydanlara toplanan onbinlerin istenci olacaktır.

Unutmayınız ki, Barış ve Çözüm kimsenin tekelinde değildir.

Yaşasın BİRLİK-MÜCADELE ve DAYANIŞMA.

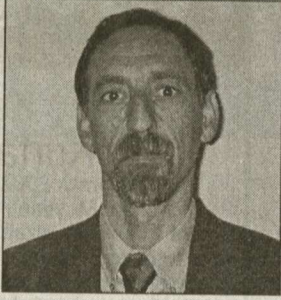
Yaşasın BARIŞ-DEMOKRASİ ve HALK İKTİDARI..

BDH KOORDİNATÖRÜ MEHMET SÜLEYMANOĞLU İLE SÜRECİ KONUŞTUK

KSG:- BDH'nın halkımız içerisindeki konumu ne? Halkımıza ulaşabiliyor musunuz?

Mehmet Süleymanoğlu:- Biliyorsunuz 26 Aralık büyük mitingi sonrası halkımızın barış taraftarı partilere ve örgütlere yüklediği çok somut bir görev vardı. Bu görev rejime karşı mutlak birlik göreviydi. BDH'yı oluşturan TKP, KSP, BKP ve birçok sendika ve sivil toplum örgütü bu çağrıya uyarak kolları sıvadı. CTP ve Ticaret Odası odaklı güçler ise bu çağrıya kulak tıkayarak çok parçalı bir seçim sürecini benimsediler. İşte halkımızın BDH'ya olan sempatisi bu noktada hızla yükseldi. "Ben" değil "biz" deme zamanının tam şimdi olduğu ortaya çıktı.

BDH elindeki olanakları (örgütsel, maddi v.s.) zorlayarak halkımıza ulaşmaya gayret

etmektedir. Taktir edersiniz ki temel bir amaç uğruna farklı geleneklerden gelen siyasetler hemen organize olmakta zorlanırlar. Buna rağmen BDH içindeki güçler kısa sürede (2 ay gibi) toparlandılar. Tüm olanaklarını seferber edip halkımıza kendi politikalarını ulaştırmaya başladılar.

KSG:- Köy gezilerine nasıl bakıyorsunuz? BDH kitle içerisinde örgütlenmesini tamamladı mı? BDH'ya yaklaşım beklenen düzeyde mi?

M. S.-: Köy gezilerine büyük önem veriyoruz. Hemen hemen her akşam tüm ilçelerde köy gezileri yapılmaktadır. Önceden bir ekip ziyaret edilecek köye giderek, köyde BDH ile teması olanları örgütler. Köyde BDH'nın broşürlerini dağıtır. Daha sonra BDH heyet olarak ilgili köyü ziyaret eder. BDH kitle içerisinde henüz örgütlenmesini

tamamlamadı. Merkez örgütlenmesi. Tüm ilçe örgütlenmeleri. İlçeler içerisinde birçok büyük yerde örgütlenmesini tamamlamış durumdadır. Temel amacımız tüm yerleşim birimlerinde, en ücra yerlerde, en küçük köyde ve sonunda her sandıkta örgütlenmektir. Gençleriyle, kadınlarıyla, kitlesel örgütlenmesini kısa sürede tamamlamak BDH'nın öncelikleridir.

BDH'ya halkın yaklaşımı samimi olarak söylemek gerekirse beklenenin çok üzerindedir. Sorun halkımızın bu sempati ve desteğini örgütlülüğe dönüştürerek sandığa yansıtmaktır. Bunun için örgütlenmeye özel önem veriyoruz. BDH'da halkın mücadelesine, Parti'nin mücadelesine sırt çevirip kendi özel çıkarları için çalışabilecekler bu fırsatı bulamayacaklardır. Örgütlü hareketin dışında kalanlar, bunun bedelini ödeyeceklerdir.

KSG:- KSP eski genel sekreteri olarak BDH içerisindeki görevinizi layıkıyla yer-

ine getirebiliyor musunuz?

M. S.-: Bu soruya birçok açıdan cevap verilebilir. Öncelikle geldiğiniz siyasetin örgütlenme ve mücadele geleneği ile BDH'yı oluşturan örgütlerin örgütlenme ve mücadele geleneği birebir örtüşmez. Bu nedenle "görevi layıkıyla yerine getirme" konusu bu açıdan tartışılır. Ama halkımızın BDH'ya yüklediği ve BDH'dan beklediği görevlerin yerine gelmesi için, halkımıza verilen sözlerin başarılması için bana düşen görevleri BDH Kooordinatörü olarak yapmaya çalışıyorum. Yoğun bir tempodan geçiyoruz. Tüm gün merkez teşkilatında çalışma. Her gece köy gezileri ve bölgesel örgütlenmelerle meşgul olma. Tabii ki bu koşulların olacağını biliyorduk. Bu bize sürpriz değildir. Önemli olan halkımızın "barış ve demokrasi" mücadelesinde "değişim" konusunda ortaya koyduğu kararlılığı sonuçta ulaştırmaktır. Bu tarihsel dönemeçte halkımız BDH'ya özel bir görev vermiştir. Hepimiz bu görev ve sorumluluğun bilincindeyiz.

14 EKİM 2003 EYLEMİ

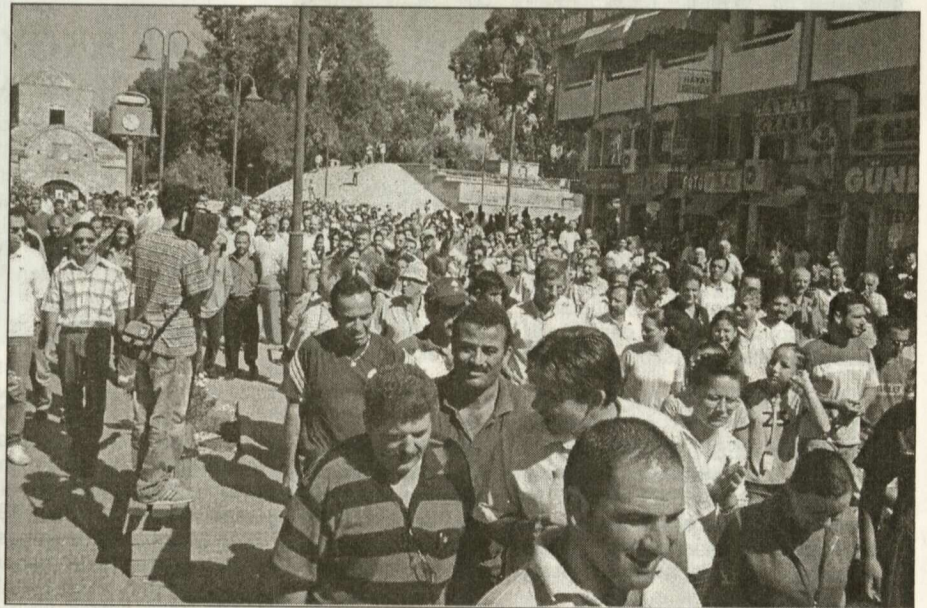
Bu Memleket Bizim Platform'undaki sendikalar 14 Ekim'de Kuşulu Park'ta bir eylem düzenlediler.

Sendikaların aldıkları karar gereği Lefkoşa'daki üyelerini 14 Ekim saat 11:00-13:00 arası iş bırakıp Kuşulu Park'ta toplanmaya çağırıldılar.

KTOEÖS ve KTÖS üyeleri öğretmenler son zamanlarda egemenlerin seçim yatırımı olarak ilk ve orta okullarda yaptığı uygunsuz

atamaları ve terfilerle isdihamları protesto amacıyla ilk önce Milli Eğitim Bakanlığı önünde bir protesto eylemi gerçekleştirdiler. Daha sonra Kuşulu Park'ta toplanmış diğer sendika üyeleri ve halkla birleştiler.

Kuşulu Park'ta toplanmış beş bin kişiye hitaben Tel-Sen Başkanı Erkan Direr son zamanlardaki vatandaşlıkları ve seçim yatırımı isdihamları eleştireci bir konuşma yaptı.

Konuşmadan sonra kortej Saray Önüne doğru yürüyüşe geçti. Orda Yüksek Seçim Kuruluna, Bu Memleket Bizim Platformu adına kendilerini göreve davet eden bir mektup verildi. Aynı mektup Güç-Sen Başkanı Mehmet Tosun tarafından halka okundu. Özetle saltanat derdine düşen Denктаş, UBP-DP hükümeti, ve arkasındaki güçlerin, her türlü etik kuralı çiğneyerek, kanunsuz uygulamalar yaptıklarının vurgulandığı

mesajda "Kıbrıs Türkü'nün siyasal iradesinin seçim sandığına yansımaları engellemek için yıllardır sürdürülen sistematik ve usulsüz bu uygulamalar konusunda sizi göreve davet ederiz" dendi.

Kortej tekrar yürüyüşe geçerek Kuşulu Parka geldi ve ordan dağıldı.

Yol boyunca "kahrolsun faşizm", "faşizme karşı omuz omuza" ve "Kıbrıs'ta barış engellenemez" gibi sloganlar atıldı.

Kıbrıs'ta
Sosyalist GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım Ltd.

Adres: Şht. İbrahim Yusuf Sok. ATÖ Apt. No:5 K.Çiftlik / Lefkoşa
Tel: 0392 22 70 680 Fax: 22 70 681

Baskı: Toplumcu Ltd.

Cengiz Han Sok. No:7 Köşklüçiftlik-Lefkoşa Tel:227 48 72

web: www.st-cyprus.co.uk

e-mail: st-cypru@st-cyprus.co.uk